

העולם הזה

ארתה
קרט

אסי' 984, מ"ו אלול השמ"ז 22.8.56
המחיר 400 פרי' שנה 19

דם בערבה

צי' א פ ל י נ י ז ם

ב סרטו הנהדר של צ'ארלי צ'אפלין, הדיקטור הגדול, ישנה תמונה בלתי נשכחת מהחי הצבא הגרמני.

פגז עצום של תותח אדיר, מן הסוג שנקרא "ברטה השמנה", נפל מלוע התותח לגבלי התותחנים. מישהו היה צריך להרחיקו, כי כל רגע היה עלול להתפוצץ ולרסק את כל היחידה לגזרים.

במקום נוכחו אלוף, סרן, סגן וטוראי. בצבא הגרמני אין חוכמות. האלוף פקד על הסרן לסלק את הפגז. הסרן מסר את הפקודה לסגן. הסגן העביר אותה לטוראי. ה"טוראי הפנה את ראשו כדי למסור אותה למישהו אחר. אולם בצבא הגרמני לא היה קיים יצור נמוך יותר מן הטוראי.

צ'ארלי צ'אפלין, הטוראי, נאלץ לסלק את הפגז לבדו.

★ ★ ★

ב ארץ מתנהה ויכוח כלכלי קולני. מלים ארוכות, מסובכות ככל האפשר, מרחפות בחלל שהוא ריק לגמרי מכל רעיון. המומחים, המומחים למחצה והמומחים לרביעי רוגמים איש את רעהו במושגים כמו אינפלציה, דיפלציה ודיואלואציה, מסתמכים על ספרייהקודש של הקאפיטליזם והסוציאליזם.

אולם חסר בכל המילון הזה חי מושג האחד, שיש בו כדי למצות את כל המציאות הכלכלית של ישראל והשקפת העולם אשר עליה היא מבוססת. מושג זה הוא ה"צ'אפליניזם".

לרגלי המדינה מוטל פגז ענק, היכול להתפוצץ בכל רגע, להשמיד את כל חברי הצוות הלאומי. זהו פגז ההתמוטטות הכלכלית. חומר-הנפץ שלו נובע מעובדה אחת, פשוטה יותר מכל תיאוריה כלכלית: המדינה אינה מרוויחה את מחייתה. הייצוא שלה הוא רק חלק זעיר מערך הייבוא שלה. היא דומה לאב-משפחה המשתכר 60 ל"י לחודש ומוציא 300 ל"י. גם הגרבות שהיא מקבצת ברחוב היהודי ובכיכר הבינלאומית אינן מספיקות לכסות את ההפרש.

זהו הפגז. מישהו צריך לפרק אותו. לפרק אותו, משמע — להדק את החגורה. מישהו מוכרח להיות הרטשון שיוריד את רמת-המחיה שלו.

והשאלה היא: מיהו המישהו?

★ ★ ★

ב אן מתחילה התמונה הצ'אפלינית. צ'ארלי הגדול עצמו לא יכול היה לבנים אותה בצורה מבדחת יותר.

כל גיבורי העליזה עומדים בי מעגל. כל אחד מותח את זרועו, מצביע על האחר מאחוריו וקובע בבטחון עילאי: "הוא יביא את הקרבן!"

הנה שרה-אוצר. זה עתה רכש את דירת-השדר המפורסמת, אחרי שורה של מישגים בלתי-אסתטיים. שרה-אוצר סבור כי כל ה"אחרים" חייבים להדק את החגורה, להביא קרבנות, לחיות בצנע — אחרת תבוא ה"שואה".

הנה הכנסת. היא לא היתה פנויה לדון במצב, לפני שפתרה בעיה דחופה: העלאה גדולה של משכורת חבריה שלה. מנהיגי כל המפלגות הסכימו בהתלהבות. אחרי ש מכשול ממאיר זה סולק, היתה הכנסת חופשית לעסוק ומ'זמה במשבר הלאומי, לתבוע קרבנות מכל שכבות האומה — לפני שיצא אה לפגרת-הקקי, אותה מבליס כמעט מחצית חבריה בחוץ-לארץ.

הנה ההסתדרות. חלק ממנהיגיה סבור שיש להקפיא את תוספת-היוקר ואת שכר ה-

עובדים. חלק שני סבור שיש להקפיא את הרחמים של המעסיקים. אולם על פרט אחד הסכימו כולם: שיש להעלות את מסי ההסתדרות עצמה, להגדיל את המנגנון ולשפר את המשכורות של פקידיה.

והנה עתון הארץ. בעליו סירב להעלות את שכר העובדים, אך נכנע בתום יום אחד של שביתה. אחרי שנפתח עתונו מחדש, הקדיש בו את מיטב מרצו כדי לשכנע את בעלי-התעשייה שעליהם לשבות ולהשבות עד הנשימה האחרונה, ובלבד שלא להיכנע ל"רישת העובדים להעלאת שכרם.

וכן הלאה, וכן הלאה, וכן הלאה. מעגלי-קסמים, אך בהחלט לא מעי גל מקסים.

★ ★ ★

ב ינתיים מוזר הפגז הרגלי המדינה, וכמו ברטס הצ'אפליני הוא משיע קר לות מאיימים המבשרים התפוצצות קרובה. ואילו הדיונים במדינה מתנהלים בעצלתיים.

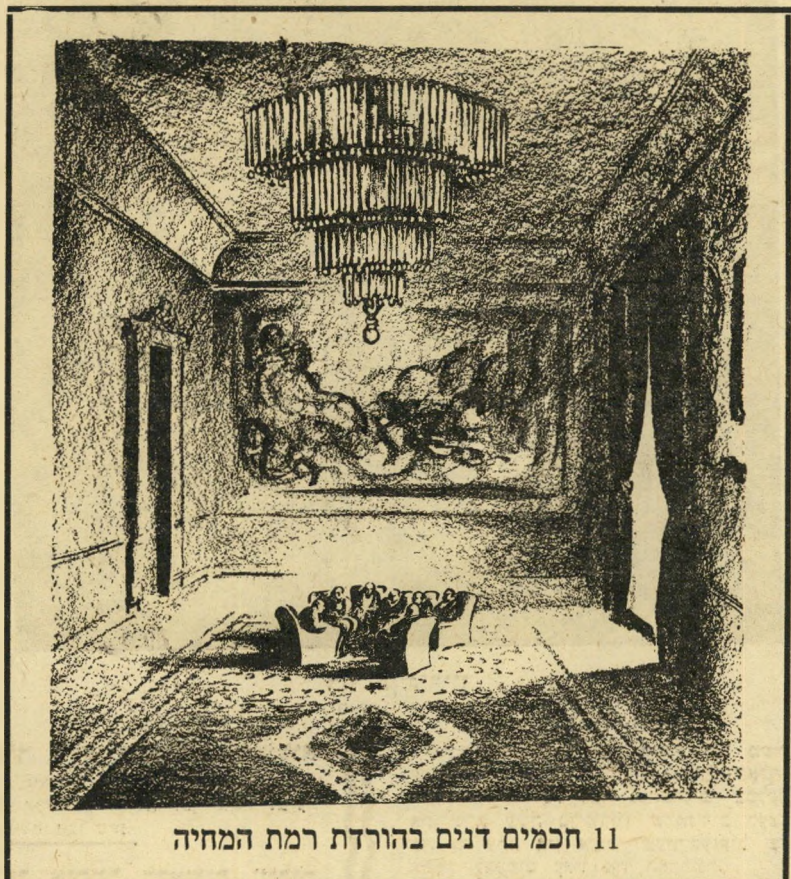
כדי להימלט משואה כללית בטוחה, שי תהפוך לשואה פרטית של כל אורח ואורח, יש צורך להגביר את הייצור או להקטין את הצריכה או לעשות את שני הדברים גם יחד.

איך עושים את זה?

★ ★ ★

א חרע'ער החכמים, המתכנסים עתה באחד הארמונות של ההסתדרות או ב"אחד מהיכלי-הפאר של מפא"י, דנים בשתי אפשרויות עקרוניות: או שהפועל יסבול, או שהמעביד יסבול.

תכנית-הסבל של המעביד מושכת מאד. ה"מעבידים" יצטרכו לשלם בהתמדה שכר גבוה יותר. הם יצטרכו לשלם בשוק-השחור רבית גבוהה בעד האשראי שהם מקבלים, כי לא ינתן להם אשראי מספיק ממקורות רשמיים. הוצאותיהם יגדלו. הם לא יוכלו להטיל את המעמסה על הצרכן ולהעלות את מחיר תו-

11 חכמים דנים בהורדת רמת המחיה

צרתם, כמו שעשו בעבר. כי לצרכן אין כסף, וכבר היום ישנו "רפיון" מדכא ברוב הענפים, המעביד יסבול.

אלא שהנסיון הכלכלי הוכיח כי הדבר אינו פשוט כל כך. ההון הוא גמיש מאד. הוא בורח בנקל — אם על-ידי הגירת בע"ליו, ואם על-ידי הברחת המטבע. במשק ה"קאפיטליסטי, אי-אפשר להכריח אדם לנהל עסק שאינו מכניס רווחים או המפסיד כסף. הוא יסגור אותו.

ההון המספספר ישגשג. ההון הי יוצר ייעלם. וזה, כמובן, בלתי-רצוי בהחלט.

★ ★ ★

ה פתרון השני אמר שהעובדים יסבולו. גם הוא נראה קל בתיאוריה. הכל מס' כימים לו. מלבד העובדים, כמובן. העובד יכול לסבול בדרכים שונות. אפשר לבטל את תוספת-היוקר, או להקפיא זמ-

נית. או לבטל את הסובסידיות על מצרכי המזון היסודיים, כך שהמחירים יקפצו במהירות והתוספת לא תספיק להרביקם. או למנוע אשראי מן המעבידים ולהכריח אותם לפטר פועלים כדי ליצור אבטלה המונית ולהכריח את המבוטלים המיואשים לעבוד ב"שכר-רעב.

האסון הוא שלפועלים יש המון קולות במדינה. קשה להניח שפר על רעב, שבני משפחתו מתהלכים בכלווי סחבות, יצביע בעד המפי לגה הנכונה. לכן קשה מאד למני היגה המפלגה הנכונה לקבץ את החי לטח כזאת, העלולה להשמיט את הכסאות מתחת לגופם בכנסת חי באה.

כך נכנס כל הענין, יחד עם 11 החכמים למבוי סתום.

★ ★ ★

ב להט היויכוה נשכה לגמרי שיסגו גור רם שלישי בארץ, צלע שלישית במשור לש הכלכלי הנצחי. הצד השלישי הוא הממ' שלה, מנגנון השלטון, משטר המפלגות.

ישנו בארץ מרד של יוקר המח' יה. מה שחטר הוא מרד יוקר חי שלטון.

מבין 540 אלף מפרנסים, קרוב ל-90 אלף הם פקידים בשירותי הציבור. יחד עם חברי הם בשאר שטחי הפקידות, מגיעים ל-30 אחוזים מכלל מספר המפרנסים.

תקציבי הממשלה, יחד עם ייב המגן, מ' גיעים עתה ל-850 מליון ל"י — סכום ה' עולה על כל ההכנסות של המדינה במטבע חוץ, כולל כל המגביות והשילומים.

מוסדות הציבור גובים בשנה מ' סים בסך 725 מליון ל"י. זהו ש'יש ההכנסה הלאומית. במדים אחרות: ש'יש ההכנסה של כל מפרנס במדינה נשאב במישרין או בעקיפין לתוך מכונית-ההספגה הגדולה של השלטון.

כל זה לא מספיק: חובות הממשלה בחוץ לארץ ובארץ גדלים בקצב מסחרר, ובינתיים שוב עומדת על הפרק הטלת מסים חדשים. כל עלית שכר של העובד נספגת מיד על-ידי הממשלה בעזרת ייב המגן ושאר ירקות. מדד יוקר השלטון עולה ועולה בהתמדה.

★ ★ ★

ב אן קבור הכלב האמיתי על קברו עז' מדת, במקום מצבה, דירת-השדר של שרה-אוצר, כסמל עליון.

עקרון חוקי בריטי עתיק אומר שאדם ה' בא לבקש מבית-המשפט סעד שביושר, חיב לבוא בדיים נקיות. אדם שאינו נקי, אינו יכול לדרוש זכות זו.

את אותו הרעיון הביע ה'ביע 2000 שנה לפני כן המשורר ה'תניכי, כאשר שאל (תהילים, כ"ז): "מי יעלה בהר ה', ומי יקום במקום קודש?" וגי'כפיים וברלבב, אשר לא נשא לשוא נפשי, ולא נשבע למרמהו".

עקרון זה טבוע בדמו של כל אורח יש' ראוי, אי-אפשר לרמות את האינסטינקט ה' בריא שלו. לא די בכך שראש-הממשלה ילבש באטלדרס פשוט. לא די לקיים את הספק, וכינתו קאדילאקהם לוחסהוליס. אפילו המערכון של שדה-יוקר לא שיכנע.

במדינה דיקטטורית אפשר לחכי ריח את האזרחים לסכול ולרעוב, כעזרת מחנות-ריכוז. במדינה דר' מוקראטית הדבר פשוטו כמשמעו

דוד בן-גוריון יושב את ידו שוב לגמאל עבד אלינאצר. בנאום הגדול שישא בפתיחת הוועידה השמינית של מפא"י, בתחילת השבוע הבא, יפנה ביג"י לנשיא מצרים בהודעה כי הדרך לשלום עם ישראל טרם נחסמה כ"ל.

קריאה שניה של ביג"י באותו מעמד, תהיה מכוונת כלפי פנים. כדי ללכד את הכוחות, יציע להקים מפלגת פועלים אחידה, סמפ"ס ועד הפועל המזרחי.

צפה להחלפת נציגים דיפלומטיים בין ישראל לבין סין העממית בעתיד הקרוב. ביקורו האחרון של שגריר ישראל במוסקבה, אלוף יוסף אבידו, בפיק"ן, בירת סין העממית, היה אחד מצעדי הפתיחה בכיוון זה. הסכמתה העקרונית של ממשלת סין להקים נציגות בישראל תהווה נצחוננו הראשון של משרד החוץ תחת גולדה מאיר.

שערוריה חדשה תקום אם יוודעו פרטי הדו"ח של החשב הכללי על הוצאות האש"ל של השרים. בעוד שכמה שרים הסתפקו במועט, כמו ישראל רוקח (1500 ל"י), פרץ ברנשטיין (3000 ל"י) ולוי אשכול (4000 ל"י) הגיע משה שרת לחשבון אש"ל (אכילה, שתיה, לינה) של 27000 ל"י ואילו שר אחר, שעמד בראש משרד שני-במעלה, הגיש חשבון אש"ל בסך 30 אלף ל"י. קרוב לוודאי שמנהיגי כל המפלגות המעורבות יסכימו ביניהם למנוע את הפירסום.

תוכנית השינויים של גולדה מאיר בסגל משרד החוץ עשויה להתבטל או לפחות להידחות לזמן רב. לאחר שכל אנשי שרת בארץ ובנציגויות בחוץ-לארץ התארגנו והודיעו שלא יסכימו בשום אופן לשינויים מרחיקי-לכת במיבנה המשרד והנציגויות, תדחה גולדה את תוכנית הריאירגון שלה, שמטרתה היתה טיהור משרד-החוץ ושרות-החוץ מאנשי שרת. מטיבה זו, עלולה להידחות ביצוע שורת החלפות שכבר הוחלט עליה. בראש וראשונה, תידחה יציאתו של גדעון

רפאל, שנתמנה כציר ישראל באנגרה במקומו של מוריס פישר, העומד ל" עבוד לרומא ולתפוס שם את מקומו של הציר הנוכחי אליהו ששון. אנשי שרת תובעים להימנע מכל זילופי-גברי כל עוד לא הובטח מקום מכובד לששון.

ובחזית הפנימית: פקחי עיריית תל-אביב יצאו בשבועות הקרובים לפעולה מרוכזת נגד מוכרי הפל" אפל הרבים ברחובות העיר. לפי תוכנית המתבטלת בעירייה יתבקשו מכרי הפלאפל להתרכז ברחובות מסוימים בלבד, הקרובים לשוקים העירוניים, ולחסל את הדוכנים במקומות האחרים בעיר.

מוסדות הפועליהמזרחי מ" כררים עתה אפשרויות להעביר את חבר הכנסת יצחק רפאל לשירות הדיפלומטי בחוץ-לארץ. מפלגתו של רפאל חוששת מ" הפועלותיו של נציגה זה בכנסת, לאחר הגילויים שנתגלו מסביב לאישיותו והיא מחפשת דרך כיצד לסלקו מכהונתו בי צורה מכובדת.

פרשת רצה ארלוזורוב תהיה שוב בחדשות. אחד מגיבורי הפרשה עומד לפרסם ספר מקיף על חי פרשה כולה ובו גילויים מדהימים, שיג רמו אינעמיות לא מעטות לרבים מ" ראשי המדינה.

ישראל תזכה לגילויי אהדה מצד המפלגות הפוציא"י ליפטיות בעולם. נוסף על המשלחת מצרפת העומדת להגיע לישראל, תגיע גם משלחת של מנהיגי המפלגה הסוציאליסטית בהולנד וכן יבואו לביקור אישיים רמי מעלה הנמנים על מפלגת העבודה הבריטית.

אל תצפה לשובו של דניאל אוסטר לראשות עיריית ירושלים. כל הידיעות על הקמת קואליציה עירונית בהשתתפות הדתיים, חרות והפרוגרסיבים, בראשותו של דניאל אוסטר, מי שהיה ראש העירייה בעבר, יתבדו. הדתיים לא יצטרפו לקואליציה כזאת, העלולה להביא לידי סילוקם על-ידי מפא"י מהקואליציה הממשלתית, דבר שאין השרים הדתיים ששים אליו במיוחד.

לעומת זאת, יתכן כי ראש העיר הנוכחי, גרשון אגרון, יצליח להרכיב קואליציה בלי הדתיים, לאחר שירכוש את קולו של חבר המועצה רחמים בלותר, המכהן עתה כחבר הטיעה הדתי.

הפגנה גדולה של ידירות יהודית-ערבית תיערך בחורש הבא, כאשר יתקיים כינוס גדול, יזום על-ידי מפ"ם, בהשתתפות נציגים של חוגים רבים בציבור היהודי והערבי. שתי הסיסמות: שויון למיעוט הערבי בארץ ומשא ומתן ישרי, ללא תנאים מוקדמים, עם מדינות ערב (המתנגדות לכך).

הסוף המתון שהושמע כלפי ישראל מקהיר בשבועות האחרונים ייעלם. למרות שרדיו קהיר ניסה לפתח את קו התעמולה כי ישראל עשויה לרכוש את מקומה במרחב על-ידי התרחקותה מהמערב, עורר הדבר התנגדות חריפה בחוגים שונים בתוך מצרים וקיימים כל הסיכויים כי הכרזות כאלו לא יינתנו להבא גם בסגרת שידורי תעמולה.

העם

דגל שרת

בדירתו הירושלמית שכב משה שרת ב' מיטתו, קודח בחום גבוה. כך נבצר ממנו לחגוג את הנצחון העליון היכול ליסול ב' חלקו של פוליטיקאי: המשכת הקור שלו בידי יורשיו.

מאחר שירשים אלה סילקו אותו רק לפני כמה שבועות מתפקידו, באמתלה של חי' לוקידעות מכריעים על הקו המדיני, היה נצחוננו של שרת כפול ומכופל. דגל השר' תיום התנופה צעל למחנה יריביו, מחסליו ויורשיו.

כמת הפיטפוטים. כמו בימי שרת. ישבה המדינה כולה לפני הבית שבו הוכ' רעו ההכרעות, הסתפקה בחחיבת תזכירים לילי הנכנסים והיוצאים. אפילו השליחים שעמדו בפתח לא הוחלפו. שרת לא היה בוחר באחרים.

היה ברור לחלוטין כי אספת-הפיטפור' טים, הקרויה "ועידת לונדון", לא באה אלא למצוא שם מצלצל וסימפאטי לכניעת ה' מעצמות הגדולות בפני גמאל עבד אל-נאצר. אולם ישראל הקשיבה בחדרת-קודש, לא עש' תה כלום, לא צעדה אף צעד אחד, לא לק' ראת שלום ולא לקראת מלחמה.

אפשר למצוא אלף נימוקים משכנעים

לוסיית מדינת-ישראל מהחיים גם את מפא"י. זה בצד זה ישבו לוחמי-ספר שחומים ממשק ארו; מנהלי טראסטים שעולמם מסתובב ב' ראיוס של שלושה מטר משולחן-כתיבתם; מתישבים וחתיקים ושקטים, חרושי-עבודה, מגבע ועין-חרוד; קארייריסטים קטנים וקר' לגיים מרחוב ב'יהודה, תל-אביב. כל הטוב וכל הרע, כל החיובי וכל השלילי המאפי' יינים כיום את מציאות ישראל, ימצאו להם ביטוי נאמן באסיפה גדולה זו.

בני רוסיה ופולין. מפא"י נולדה ב' חיק השלטון. היא שולטת בישוב ובתנועה הציונית מן היום הראשון בו התאחדו תנו' עות הפועל-הצעיר ואחדות-העבודה במפלגה החדשה, לפני דור. אין מפלגה שניה בעולם השולטת זמן כה רב בארצה, מבלי להחליף אף פעם את צמרת מנהיגותה.

הטוב והרע הנובע משלטון ארוך זה ית' בלט בעצם הרכב הוועידה. לפי תוצאות ה' מחקר, שבוצע לא מכבר על-ידי מכון מדעי לפ' בקשת מוסדות מפא"י, הרי למעלה מ' שני שלישים של פעילי מפא"י הם עולים מרוסיה ופולין, שעברו זה מכבר את שנות ה'40 של חייהם.

קבע המחקר: פעילי מפא"י מהחיים חוג מקצועי סגור, המתנגד במידה ניכרת להכ' נסת כוחות צעירים למעגל הפעילות. רק 8% מן הפעילים הם ילידי הארץ, רק 2% הם ילידי תימן. רק 15% יודעים ערבית, וגם הם ברובם רק ערבית מדוברת. בארץ של עליה מארצות ערב, אלה מספרם מאל' פים.

מריצים וצופים. משביל מפלגה כה ו' חיקה, בעלת עבר שלטוני כה ארוך, מגלה מפא"י עדיין כוחות-חיים מפתיעים. כמה פר' טים על מציאות המפלגה מאו ועידתה ה' אחרונה, לפני שש שנים:

● המפלגה גדלה מ'91 אלף חברים ר' שומים או למספר המדהים של 154 אלף חברים רשומים כיום. הסניף הגדול ביותר שוכן בחיפה, (העולה אפילו על תל-אביב), דבר המסביר את פחדה של צמרת המפלגה מפני אבא חושי.

● מקום מגוריהם של 10 אלפים חברים אינו ידוע, כ'5000 יצאו מן המפלגה, הוצאו ממנה, נפטרו או עזבו את הארץ, כ'18 אלף לא שילמו את דמי החבר לפחות שלושה חדשים. הפתרון המוצע: לגבות את מס' החבר בדרך אוטומטית, יחד עם מסי ההס' תדרות, על-ידי ניכוי מן המשכורת.

● הודות לשלטונה המוחלט על תנועת הצופים, התנועה המאוחדת, חלק הארי של הנוער העובד והמועדונים הטכניים, חולשת המפלגה על 53700 צעירים, נערים וילדים בני 10 עד 18, שהם 57% מכל הנוער המ' אורגן במדינה.

● מכונות צמורות. לעומת עובדות כח נכבדות אלה, המעידות על ניצול תקיף ובל' תיגרת של האפשרויות הטמונות בשליטה על מנגנון המדינה והקליטה, אין המפלגה מסתירה כמה מחולשותיה. גילוי-לב חלקי זה, שהמריץ את מארגני הוועידה להקדיש סעיף מיוחד בדיונים למוסד-הביקורת, הוא אחד הקווים הסימפאטיים ביותר של המפלגה כולה. כמה פריטים:

● תלונות מחלקת הארגון כי "לא מת' קבל על הדעת כי מפלגה שביכולתה לגייס עובדים לכל שטחי-החיים במדינה, תיחקל בקושיים כה מרובים במציאת עובדים לעבור דה (מפלגתית בשכר)... מפלגה המונית אינה יכולה לנהל את ענייניה ולהיבנות על יסוד התנדבות בלבד."

● הודאה (שלא-מרצון) בחשיבותם של פרסומים מגלי-שחיתות: "כתום חמש שנים לעבודתו של המוסד לביקורת נוחלת האמו' נה בשטיה של תיקון (ליקויים), ללא פיר' סום, אכזב' קשות... דעה זו מחוזקת על-ידי כך שבלאו הכי מגיעים הענינים לידי פירסום פומבי."

● הודאה שעד כה לא הוגשמו למעשה דרישות המוסד לביקורת, כגון ביטול ה' תקנה המרשה לשליח (אחרי שישב שנתיים רצופות בחוץ-לארץ) להביא חפצים משוח' ריים ממכס כאלו היה עולה חדש.

● עובדות אלה יכלו לשמש כתבי-אשום כי לפי המפלגה, לולא הבליטו את העובדה ש' מפא"י היא המפלגה היחידה במדינה המ' קיימת בכלל מוסד לביקורת, המגלה לעתים ליקויים ומעשי-שחיתות פנימיים — אם כי ללא פרסום השחיתות.

דוד בן-גוריון ימים לעבד אל-נאצר

לישיבה בחיבוק ידיים. יורשיו של משה שרת המציאו, החודשי, את הנימוק האלף' ואחד. בסופו של דבר נסתבר כי בסלקו את שרת עשה בן-גוריון שרות-דוב לעצ' מו. כי עתה אין אפילו שער-לעזאזל ש' אפשר להעמיס עליו את האחריות.

גפרור ולהבה, במצב זה צילצלו הור' דעות משקיפי או"ם ורדיו קאהיר על פעור' לוח-תגמול ישראליות, בהן נפלו תשעה חיילים מצריים, כנגינה של תקליט יש'ג'ושן. המדינה לא קיבלה על עצמה אחריות למע' שה זה. ובצדק — כי מעשה התגמול בשעה הנוכחית דומה למעשהו של אדם המכבה בקפדנות גפרור בשעה שביתו עולה באש.

מפלגות

הכובש הגדול

באחד מערבי השבוע הבא יתכנסו למעלה מאלף גברים ונשים באולם הפתוח של קול' נוע ג'רינה בתל-אביב, בהן מוצג כעת הסרט הכובש הגדול. הם לא יבואו לראות את ה' הצגה, אלא כדי להשתתף בהצגה מקורית משלהם, אשר אותו שם היה יכול להתאים לה מאד. כי הם יהיו צירי הוועידה השמינית של מפלגת פועלי ארץ-ישראל.

הצירים לא יהיו נציגי טיפוס אחד ואחיד. להיפך, כל הטיפוסים המהיים כיום את אוכי

המפקד הראשי הראשון של הארגון הצבאי הלאומי מוסר בפעם ש "אצ"ל לא היה רביזיוניסטי"

את גירסתם של קודמיו ויורשיו באותו תפקיד, בין השאר זו של אברהם תחומי, השכנע נתקבלה במערכת ערות מפורטת של אברהם ("גדעון") תחומי, הנמצא בקאליפורניה. להלן הערות כמעט במלואה.

לפני חודשיים פורסם "העולם הזה" (977) את עדותו של משה רוזנברג, לשעבר המפקד הראשי של אצ"ל, על לידתו של הארגון הצבאי הלאומי, תוך ציון כי גירסתו זו סותרת בכמה נקודות עיקריות

האמת היא שהפילוג בארגון לא קרה בגלל חילוקי הדעות בשאלת ההגנה, וגם לא בגלל האיחוד עם ההגנה. ב-1934 התאחדו עם ההגנה זה לא גרם לפילוג. האיחוד ארך אז רק חודשים מספר, ולאחר שהנסיגן נכשל, חזר הארגון לפעולתו העצמאית.

ויכוח ההבלגה, וגם המשא-ומתן לאיחוד עם ההגנה, יצרו מתיחות רבה בתוך הארגון, אבל לא הם שהביאו את הפירוק. הסיבה העיקרית של הפילוג היתה החלטתם של חוגים מסויימים במפקדה הרביזיוניסטית להשתלט על הארגון.

מיום היחסו היו לארגון שני עקרונות: צבאיות ואל-מפלגתיות. מיום שנתחלה התארגנות החשאית של הרביזיוניסטים בתוך הארגון — ורוזנברג היתה יד בואת — נהרסה משמעתו. זה הביא את הפילוג.

רוזנברג מספר שבאשר החליטה המפקדה להתאחד עם ההגנה, הוא פקד על נאמניו להפסיק פקודתו. זה אולי מצטער מאד, אבל לו כל העניין היה בפקודתו של רוזנברג, אין אני חושב שומישה איש היו שומעים בקולו. את פקודת הטירוג נתן זאב זיבוטנסקי.

אברהם ("גדעון") תחומי

הלאומי נוסד באביב 1931, כתוצאה של מרד המפקדים בסניף ההגנה בירושלים. אין זו שאלה עטופת-מסתורין, יש עדים ותעודות להוכיח זאת.

★ ★ ★

רוב ל"הגנה"

באותן השנים (1931-1937) לא היה אין פעם רוב רביזיוניסטי בארגון. אטילו היו כל הרביזיוניסטים מבין הארגון נשמעים עקבות זיבוטנסקי, לא היה זה יוצר רוב לשוללי האיחוד. אולם למעשה גם חלק מבין הרביזיוניסטים הסכימו לאיחוד עם ההגנה, והם נמרו על תומכיה.

רוב הנוכחים נשאר בארגון. איזה רוב? רוב הרביזיוניסטים? סים בארגון — כן, אבל רוב חברי הארגון — לא! חבל מאד שרוזנברג אינו מספר כמה קיבל הרוב שלו, כשיצאה לפועל חוקת הרכוש. החלוקה נעשתה בין התומכים באיחוד עם ההגנה והשוללים. שוללי האיחוד קיבלו פחות מאשר הרוב. במתן הארגון היו מאות כלים. כיצד זה אפשרי שהרוב יקבל את מעוט הכלים אחרי שהחוקת ה"כוש נעשה בהסכמת שני יוזמים, ואת המשא-ומתן בשם מתנגדי האיחוד ניהל רוזנברג עצמו?

גם חלוקת כספי הווסכון דרויטש כלים מעידה למי היה הרוב. לאור בדיקת החשבונות, הוסכם ששוללי האיחוד יקבלו 700 פונט. זה היה אחד קטן של הסכום הכללי ש"הקופה היתה חייבת לחבריה.

★ ★ ★

ההצטרפות ל"הגנה"

חלוקת כספי קופת-הווסכון עליון שהפילוג קרה למעשה, רק בתל-אביב. מהסכום של 700 לירות, פחות מ-150 ויגרו לאנשי ירושלים וחיפה. רק בתל-אביב נשמעו כמה מאות איש ומפקדיהם לפקודת זיבוטנסקי. באותו הזמן היו בארגון קרוב 3000 איש.

הדברים שאני אומר אינם ספורי מעשיות. נעשו חשבוי נות ונעשה הסכם של חוקת הרכוש והכסף, ועל ההסכם ישנה גם חתימתו של רוזנברג. כל הסיפורים על הרוב אשר נשאר הם התפארות ריקה. כל המפקדים הראשיים של הארגון (מפקדי הערים), כל המחטנאים, רוב המפקדים, רוב אנשי השורה ורוב הרכוש הוכנסו להגנה. האמנם היה מרכז ההגנה ממנה אותי בתור חבר המפקדה הראשית שלו, בתור חבר הפיקוד העליון שהיה מורכב משלושה מפקדים, ובתור המפקח על ההרכבה הארצית שנו — לו רוב חברי הארגון היה עוזב אותי?

עובדה היא שכחוצאה של האיחוד נתמנו חמישה מבין חברי הארגון בתור חברי המרכז של ההגנה. עובדה היא שבכל אחת משלוש הערים (ירושלים, תל-אביב, חיפה) נת מנה מפקד מן הארגון בתור סגן מפקד הסניף. עובדה היא שאחד ממפקדינו נתמנה בתור מפקד מחוז הדרום. עובדה היא ששניים מבין מפקדינו נתמנו בתור מפקדי-גושים ולי מעלה מעשרה מבין מפקדינו נתמנו בתור מפקדים בשכר. ועוד, וזה העיקרי: כל חברי הארגון אשר נכנסו לאיחוד נשארו בתוך יחידותיהם — פלוגות, מחלקות וקבוצות, ותחת פקודת מפקדיהם מן הארגון, ועם משנני הנשק הנפי רדיים שלהם במשך כשנה וחצי. רק לאחר גמר תקופת המעבר יצאה לפועל ההתארגנות המלאה.

★ ★ ★

רצח דיהאן

עד כה על לידתו של אצ"ל ועל הפילוג בארגון, הייתי גומר בזה לולא הפסקה הקטנה על רצח דיהאן אשר הוכנסה לתוך רשימתכם.

בסיסקה כרובי: "תחומי איש ההגנה הותיק, שהשתתף בשעתו יחד עם רחל ינאית (כיום אשת הנשיא) בתיכנון הריגת דיהאן". אין אף מלה אחת של אמת בדברים הללו, ואני מוכן להעיד על זאת בפני כל בית-דין.

בראשית הרשימה של העולם הזה כתוב: "רק מיס"די אצ"ל עצמם יכולים לענות על השאלה עטופת-המסתורין: איך ומתי נולד אצ"ל? אלא שמספר התשובות כמספר המיסדים."

רשימתכם מזכירה לי את הודעתו של מנחם בגין לפני ועדת האומות המאוחדות ב-1947. זה היה זמן קצר לפני שנוצרה המדינה. בפגישתו עם ראש הועדה, ובתשובתו לשאלתי הצהיר בגין שהארגון הצבאי הלאומי נוסד ב-1937. הצהרה זו פורסמה בכל העולם.

עכשיו בא משה רוזנברג ואומר שהארגון נולד למעשה עוד ב-1928, אבל עד 1937 נקרא הארגון בשם הארגון הימני והשם הארגון הצבאי הלאומי נתקבל ב-1937 כאשר הוא (רוזנברג) הועמד בראש המפקדה. מי משניהם צודק: בגין או רוזנברג?

★ ★ ★

נגד בגין

מזלנו היה לארגון עתון. שם העתון היה המצודה, וכבר בגיליון ב', אשר יצא לאור ב-1932, נקרא הארגון בשם הארגון הצבאי הלאומי.

למי צריך ואפשר להאמין — לבגין ("הארגון נוסד ב-1937")? לרוזנברג ("השם הארגון הצבאי הלאומי נתקבל ע"י מפקדה אשר הוא עמד בראשה" או לעתון רשמי של הארגון הצבאי הלאומי (שבו כבר ב-1932 נקרא הארגון בשמו המלא, הנכון והיחיד)?

האמנם בגין לא ידע זאת, כאשר מסר את הצהרתו על לידתו של הארגון? לא! בגין ידע היטב שהארגון נוסד ב-1931. אבל בגין הוא איש-מפלגה, וברצונו היה לשמור לפולגתו את הזכות ההיסטורית הגדולה של יצירת הארגון. בגין ידע את האמת, אבל...

הארגון הצבאי הלאומי נעשה לארגון רביזיוניסטי רק באפריל 1937. לאחר שמוסדותיו העליונים ורוב חבריו התי-לשו להתאחד עם ההגנה. ולכן נעשה אפריל 1937 לתאריך לידתו של הארגון. עוד 1937 לא היה הארגון רביזיוניסטי, ולכן לפי דעת בגין, הוא לא היה קיים.

בגין ידע את תולדות הארגון. בספר הזכרונות שלו על הארגון יש רשימת כבוד של חיילי הארגון הצבאי הלאומי, אשר מסרו את נפשם למולדת. בין חיילי הארגון אשר נפלו בהכנת חומרי-מלחמה מופיע גם שמו של מנחם סטרליץ. אבל ראש-קבוצה מנחם סטרליץ נהרג לפני 1937, יבזמו שהוא נהרג הייתי אני המפקד הראשי.

את הדיעוה על פציעתו קבלתי מאת אחיו של מנחם, חנוך סטרליץ. מי שהיה אז המפקד שלנו בכפר-סבא, כאשר למחרתו הגיעה הדיעוה על מותו של מנחם, ובאתי לבית-החולים, אמר לי חנוך, במדעות בעיניו, שהמלה האחרונה של מנחם לפני שהוא הוציא את נשמתו היתה: "גדעון". מנחם סטרליץ נהרג לפני אפריל 1937, ואם הארגון, לפי דעת בגין, נוסד ב-1937, איך יכול היה מנחם ז"ל להיות אחד מחיילי הארגון הצבאי הלאומי אשר נפלו בהכנת חומרי מלחמה?

★ ★ ★

מרד מפקדי ירושלים

ב משה רוזנברג ידע את האמת. מ-1932 ועד 1937 כיהן רוזנברג בתפקיד של סגן מפקד סניף הארגון בתל-אביב, ולא יתכן שהוא לא ידע על המצודה. בעתון המצודה השתמש בתור עתון בעל-פה, והקריאו לפני כל חברי הארגון. רוזנברג ידע מתי ואיך נולד הארגון, אבל אם בגין יכול להכניס פירושים משלו, למה לא יעשה זאת גם רוזנברג?

בגין שינה את תאריך לידתו של הארגון כדי להבטיח את זכות יצירת הארגון למפלגתו. עכשיו כבי רוזנברג ותובע לעצמו, ולמפקדה שהוא עמד בראשה, את הקופירייט עבור השם. רוזנברג נתן לארגון את שמו! כשמתחילים כפרושים חופשיים — מתחילה הפקרות, ולהפקרות אין גבול.

לארגון הצבאי הלאומי היו זכויות עצומות בתולדות התי-נועה הצבאית של הישוב לפני 1937, והזכויות הללו תירשמי-נה באותיות זהב בהיסטוריה שלנו. ההיסטוריה של התנועה הצבאית שלנו לעולם לא תשכח שהארגון הצבאי הלאומי הפך את בעית הבטחון לבעיה ישובית כללית (לפני 1931 היתה בעית הבטחון רק דאגתם של חברי ההסתדרות).

ההיסטוריה לעולם לא תשכח שהארגון הצבאי הלאומי יצא עוד ב-1931 כסיסמה של "צבא במחתרת", במקום "הגנה במחתרת"; ההיסטוריה תמיד תזכור את משמעות הברול אשר הארגון הכניס בשורותיו, את החנוך הצבאי, את ההישגים הגדולים ברכישת הנשק, ובעיקר את רוח המלחמה אשר הארגון הכניס בלבבות של אלפים רבים אשר מננו על חבריו בשנות 1931-1937. רק אנשים רבים מפלגתיות או עמ'הארציות סינורה את עיניהם, יכולים להתעלם מזה.

ועכשיו לעצם העניין: איך ומתי נולד הארגון? לזאת יש רק תשובה אחת כי ישנה רק אמת אחת. הארגון הצבאי

התקפה על נשים

אני בטוח שלא רחוק היום בו יתפרסמו כל הפרטים על יסוד הארגון ותולדותיו, ואז יתגלה לעיני כל, שכל ספרו של רוזנברג על הפילוג הגדול של 1937 בנוי על הויה, הגזמות והתפארות. אין אני רוצה גם לנסות להשיב על כל הספור הפנטסטי שלו. אני אציין רק נקודות מספר. לו היה רוזנברג מדבר מתוך ידיעה לא היה מספר על "ועד לרביזיוניסטי שראשו עמדו מאיר גרוסמן והרב מאיר ברלין, ועד כזה לא היה בארגון.

המוסד הפוליטי העליון של הארגון הצבאי הלאומי היה מורכב ממנהיגי כל המפלגות אשר אחדו את הארגון — הצה"ר, מרח"י, ציונים-כלליים ומפלגות-המדינה-העברית. אחד מחברי הועד הזה היה זאב זיבוטנסקי.

רוזנברג איננו מספר את האמת. כל הפעולות אשר נעשו על-ידי הארגון ב-1936 נעשו בידיעתי וגם בפקודתי. נכון, פעולה אחת נעשתה בלי ידיעתי ורשותי (התקפה על בית-קפה ערבי ליד חל-אביב), ומה היתה התוצאה? ציוחית להוציא את האחראים לביצוע הפעולה היא מן הארגון, והדבר ה"צא לפועל תוך 24 שעות. בארגון היתה משמעת חזקה ורוזנברג יודע זאת היטב.

★ ★ ★

טרור והבלגה

בעית הפעולות ב-1936 לא היתה בעיה-פשוטה. המ"ד הפוליטי העליון של הארגון היה בדעה שעל האר-גון לנהוג בזהירות. זו היתה גם דעתו של זיבוטנסקי, קי, ואני יכול להוכיח זאת.

עמדת המפקדה היתה נגד ההבלגה ונגד טרור. הארגון עשה רק פעולות נקם, ועשינו אותן כדי לשמור על מצב-רוחו של הישוב, וגם כדי להתרות בערבים. זאת היתה גם דעתו של זיבוטנסקי. אשר לדעתו של רוזנברג עצמו בשאלה זו, יכול אני להזכיר לו את ישיבת המפקדים הראשיים של סניפי הערים וסגניהם, אשר התקיימה בתל-אביב, זמן קצר אחרי התחלת מאורעות 1936.

קראתי את הישיבה כדי לבאר למפקדים את עמדת המפ-קדה, וגם כדי לשמוע את דעתם. בישיבה זו הרשיתי ויכוח חופשי, וביקשתי את המפקדים הנוכחים לדבר גלויות. רר זכרתי תמך בישיבה זו, ללא הסתייגות, בעמדת המפקדה. יש כנראה דברים אשר נוח לשכוח אותם אחר עשרים שנה. אני באמת מצטער שעלי להזכיר לידידי משה רוזנברג את כל הדברים הללו. במשך שנים רבות היינו ידידים והידידות ביננו לא נחרסה אטילו על-ידי הפילוג. אבל יש דברים אשר, אסור לעבור עליהם בשתיקה.

דו"ח על נבזזה

ממשלה הישראלית ואינפורמציה בקיצור. על טיב האינפורמציה אפשר לשפוט לפי ידיעה זו:

„קבוצת דרוזים (ערבים פלסטיניים) עברה את הגבול מישראל לסוריה, שם נעצרה על ידי כוחות הבטחון. הם אימתו את השמור עות על משבר כלכלי חמור, המאלץ תור שבים רבים לחטט באשפה כדי למצוא פת מחתרת פעילה, המכילה מהפכה בימים של קרובים. כאשר נשאלו אם ראו אנשי קומנדו דו ערביים בישראל, השיבו כי מספר לוחמי הקומנדו בישראל הוא כה גדול, עד כי שוב אינם פועלים במחתרת, אלא לאור היום ובגלוי.“

יתכן כי על אורח ישראלי לא יעשה ה' כתבו רושם מבחיל במיוחד. אולם תייר המתכוון לנסוע לטיול בישראל והקורא ב' מקרה את הכתבן, יחשוב פעמיים לפני ש' יקנה כרטיס נסיעה.

המשק

הבתולה והאפליציה

גיורג' הקדוש, שמת לפני 1600 שנה, היה תושב לוד. לפי האגדה, הרג דרקון גורא, בחוף ארסוף (ליד הרצליה) או יפו. משם הפליג והפך לקדוש הלאומי של בריטניה, פורטוגל ואראגון.

המפקח על המזון במחוז הדרום, יהושע קיזלשטיין, אינו דומה במיוחד לקדוש ה' נוצרי או לקוטל דרקונים. החודש כמעט והצליח לבצע משמה דומה.

מפלצת האינדוס, המאיימת לבלוע את בתולה ישראל, הגיעה בינואר השנה ל' 238 נקודות. במרס עלתה ל' 244, בסוף יוני כבר טיפסה ל' 249, גרמה למשבר לאומי ולעליית תוספת-היוקר ב-10 נקודות. כאשר פורסם השבוע סיכום חודש יולי, היו הכל מוכנים לבשורת-איוב נוספת. תחת זאת באה בשורת-נצחון: המדד ירד ל' 244.

עידה, ירידה ושוב עידה. גיבור המערכה היה קיזלשטיין, שביקש לפתור את בעיית עודפי העגבניות ושאר הירקות שזרקו עד כה למזבלות (העולם הזה 982). הוא כינס ישיבה של כל הצדדים ה' מעוניינים, השיג הסכם: החנוונים יורידו את מחיר העגבניות ל' 180 פרושה הקילו (במקום עד 250 עד 300 פרושה), מבלי להוריד את המחיר הניתן ליצרן.

הפתרון הפשוט הביא מיד תוצאות מצוי' ינות. בשכונות-העוני של תל-אביב קפץ הביקוש, גרם לירידת מחירם גם של ירקות אחרים. הודות למכירה המוגברת לא ירדה הכנסת החנוונים. העודפים הצטמצמו, נשלחו לעידי קיזלשטיין באופן סמלי למעברות. ערימות הירקות, שפיארו עד כה את ה' מזבלות, נעלמו.

התוצאה הכלכלית היתה מפתיעה עוד יותר. מאחר שיש לירקות משקל מוגזם מאד בחישובי האינדוס, נאלץ זה לרדת בחמש נקודות למלות. באופן-החלה מס' תמנת אפשרות של ירידת תוספת-היוקר בעוד חודש וחצי, ירידה מקבילה בשכר הפועלים.

אולם הממשלה לא היתה מעוניינת ב' מיוחד שמעטפת-השכר של הפועלים תקטן. היתה לה תרופה משלה: השבוע שקלה את האפשרות לבטל את הסובסידיות בסך 36 מליון ל"י שהיא משלמת בעיקר כדי להוריד באופן מלאכותי את מחירי המזון. ביטול זה יעלה מיד את מחירי המזונות הנפגעים (לחם, חלב ועוד), יקפיץ את האינדוס שוב לרמתו הקודמת. הכל יהיו מרוצים, מלבד הבחולה שתשאר שוב לבדה מול המפלצת.

תעשייה

סיד הבשר

הליל הילמן, בעל בית-חרושת פלאגום ברמת-גן, הוא איש-עסקים, לא יתאורסקין כלכלי. אולם החודש הדגים בעיני המדינה פרק בתורת הכלכלה הלאומית, שישיאי רושם עמוק בחוגי התעשייה.

(המשך בעמוד 8)

למרות שהאפיפיור גלזיוס קבע בשנת 494 כי גיורג' (או גיאורג) הוא אחד מאותם הקדושים אשר „שמותיהם נערכים בצדק בפי בני-אדם, אך שמעושיהם ידועים רק לאלוהים“. לדעת המדענים, נהרג גיורג' בידי הרומאים, ירש רק אחרי מותו את האגדות שהיו קשורות קודם לכן בשמו של פרסאוס, בן צאוס, הגיבור היווני שהרג מפלצת כדי להציל נערה.

לאחר כל התנגשות בדרום הארץ, צצה מחדש השאלה: מה לעשות עם רצועת עזה? כי לפחות כל מסתנני שני החוצה את גבולות מדינת ישראל על מנת להרוג, לחבל או לרגל בא מרצועת עזה. שם גם מרוכז הכוח הגדול ביותר שאומן במיוחד לפעולה בלתי-סדירה מאחורי קווי ישראל. אולם מעטים מאד העתונאים אשר ניתנה להם האפשרות לראות את הרצועה מבפנים, ולתאר את כל שטחי החיים בה — הפליטים, העובדים, הפידיאיון וקציניהם המצריים. אחד מהם הוא דויד דאנקאן, הצלם האמריקאי בעל השם העולמי. החודש ביקר דאנקאן ברצועה. הביא את הדו"ח אשר חלקו העיקרי מתפרסם בעמודים אלה.

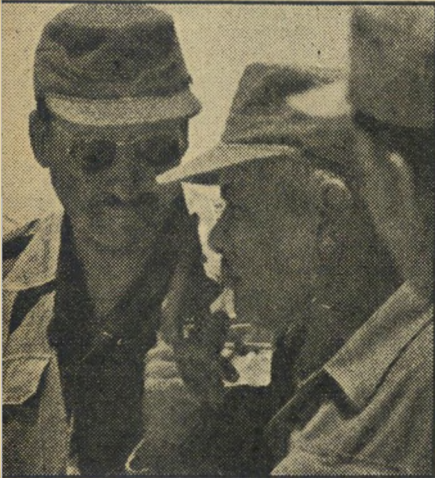
מלחמות גדולות נולדות תמיד ב' מקומות קטנים. מלחמת העולם ה' ראשונה הוצתה בסראיבו; מלחמת העולם השנייה בדנציג. המלחמה הבאה עלולה בקלות להתלקח בפס צר של אדמה צחיחה, הנקרא רצועת עזה.

המושל הצבאי המצרי של הרצועה שולט על 312 אלף תושבים בערך, הדחוסים בתוך שטח שאינו עולה על 40 קילומטר באורכו ושמונה קילומטר לרוחבו. רק 95 אלף מתושבים אלה גרו שם לפני מלחמת ישראל-ערב.

דלותה של הרצועה אחראית לא מעט לקציר הדמים לאורך גבולותיה. תושבי הצד הערבי מעבדים את אדמתם עד לשעל האחרון ממש לפני הגבול הישראליים שה' אירו פס רחב יותר בין שדותיהם לבין הגבול. בזוננות זו של אדמה טובה מעלה את חמת הערבים לא פחות מעצם קיומם של הישראלים.

אין דבר מבוכו בעזה — מלבד החיים עצמם. כל גריגרי, כל פסולה, כל חתיכת מתכת מנוצלים. לא רק הפליטים המחכים עדיין „לשוב הביתה“ אלא גם

מפקדי הצבא. גנרל עלי עאמר, מפקד הצבא המצרי בגבול ישראל ובמדבר סיני (מרכז) משוחח עם ה' גנרל יוסף אל-עג'ודי, מפקד החטי' בה הפלסטינית (שמאל) ועם עלי אל' בורימי, מפקד אחד הגדודים בחטיבה.

פלסטיניים באימונים. שניים מאנשי החטיבה הפלסטינית, בשעת תרגול התקפה של פלוגה. מונה החטיבה נמצא בקצה הדרומי של הרצועה, על סף מדבר סיני. ציודה בעיקרו מעודפי הצבא המצרי — מקלעים ורובים אנגליים, תותח-מקלעים שוודיים. עדיין אין לחטיבה זו נשק כבד. לעומת נשקם הבריטי, לובשים שני החיילים מדים אמריקאיים.

המקרה שושטש, שום ידיעה לא הסתננה לציבור. אולם הוא היה סנסציוני למדי: בשעת בחינת-בגרות, מתה השנה אחת התלמי' התיכוניים בארץ, מתה השנה אחת התלמי' דות מרוב התרגשות, כנראה כתוצאה מ' מחלת-לב. החודש פורסם הד-החינוך, בס' און ציבור המורים, רשימה של מפקח בחינות, שיכלה להסביר את סיבת ההתרג' שות הקטלנית.

כתב ד"ר ישראל צבי כנר, בגאווה: „גם המפקחים ניגשים לבחינות בחגיגות מסוי' מת... אני מסתפר, מתגלח ומתלבש בבגדי החג — ובעלי קרפ או גומי... כדי שה' תלמידים לא יבחינו בנוכחותי בזמן שאני נאלץ להופיע פתאום לפני אחד מהם ותופסו בשעת קלקלתו!“

בעל הקרחת. דרכי הקלקלה רבים. כך קרה לו פעם שתלמיד סירב להסיר את כובעו, בטענה שיש לו קרחת והוא מ' בייש. „קיבלתי את הטענה. אולם באמצע הבחינה שמתי לב שהתלמיד בעל הקרחת מוריד מפעם לפעם את כובעו, מחזיקו ביד ומחזירו לראשו. בהפוגות אלה הבחנתי ש' אין לו בכלל קרחת. ניגשתי אליו ולקחתי את הכובע — ובפנים שפע של נוסחאות במתימטיקה.“

אולם קשה לרמות איש כמו כנר. אין הוא מרשה לתלמידים לצאת לבית-השימוש בשעת הבחינה „כי גם בזה הם צריכים להראות את בגרותם, ולהתאפק.“ כדי שלא ישאלו אותו שאלות ביחס לחומר, הוא רגיל להכריז על עצמו כעל מורה להתעמ' לות, שאינו יודע כלום.

לא כל המפקחים הם כל כך פקחיים. מתלונן כנר בעצבו: „במקום להשיג שבוע ענייני, הם מעיינים בספר, עתון, שאלון, מציצים לתוך מחברות הבוחנים, מסתכלים דרך החלון החוצה ונותנים לתלמידים את ההודמנות להיעזר בדרכים המקובלות.“

בידוש וריגול. ידויו מאלף זה של המפקח לא מצא חן בעיני כל חבריו. לפחות אחד מהם, ברוך שרון, חגר את מותניו להתקפת-נגד. „אני שואל אם פיקוחנו הוא בחינת שוטרים, המצויים על דרכי בילוש וריגול, ואם תפקידנו להלך אימים על תלמידיו?“

אמנם, אומר שרון, יש מפקחים „הרואים את כל עולמם בהטלת אימה על הנבחנים... ובהכשלתם. שם הפך לזוועה.“ אולם קיימת הוראה מפורשת של מחלקת-החינוך האוסרת על המפקחים לטייל בין הנבחנים, והוראה אחרת המצווה להרשות לנבחן לצאת מחדר הבחינה. מלגלג שרון: „ד"ר כנר יודע כודאי שמחמת התרגשות חל שיבוש מעיים אצל פלוגי, או יש ותלמידה נזקקת מעמים ידועים לצאת לרגע.“ חוץ מזה, מה הטעם להפשיט את מעילי התלמידים, כפי שדורש כנר? „מה יעשה ד"ר כנר לגבי התלמי' דות, שיש להן כלים מכלים שונים להצניע בהם פתקים?“

אולם הריכות הוא עקרוני. שואל שרון: „הרצויים לנו מפקחים-בעל-רגומי או מפק' חים שיסחם אומרי כבוד לבחינה ולנבחן, היוודעים להשיב „לא“ בטון של גימוס ונועם לפניותיהם של תלמידיו, הבאים ל' בחינות הבגרות לאחר שבועות רבים של עמל ויגיעה רבה, ובחרדת-קודש?“

תעמולה

רויח לנוסע

הכתבן הוא שמו של ירחון המופיע באני גלית וערבית, אחת לחודש. מקום הוצאתו לאור: קהיר. תפוצתו: בכל משרדי הנסיעות ברחבי העולם.

לעומת החוברות הישראליות הקטנות, ה' מספרות על יופיו של ים כינרת ועברו ה' לכללי המספאר של הנגב, כותב הכתבן על בעיות בוערות יותר. כך, למשל, כולל גל' יונו האחרון מאמר ארוך על יהודי מצר', פרי עטו של אליאס כהן, יהודי תושב קהיר, המתאר את התנגדות יהודי מצרים לציונות — התנגדות מהולה בסחד מפני מעשי טי' רור ציוניים, שתכליתם לעכר את היחסים הטובים השוררים בינם לבין המצרים.

שאר העתון מוקדש לשאלות הספקת ה' נשק הסובייטי, ההסכם הצבאי בין מצרים לטוריה, תדהמתו של שרת על סילוקו מה'

• אולם על הבוחן לרשום בדו"ח הבחינה את היציאה ואת מספר חדות עד לשוב חתלמיד.

חייל מצרי עומד על משמרתו, ליד גדר השומרת על עמדת תותחים בגבול הרצועה, העשירה בעמדות של תותחיישדה, תותחים אנטי אוויריים ותותחייחוף להגנה מפני פלישה מן הים. קופסאות ופחים ריקים מחוברים לגדר, כדי להקיס רעש במקרה נסיון ישראלי לעברה.

השיטה הישנה. נער ערבי מריץ את חמורו על החיטה שנקצרה בשדה משפחתו. כוחיהאדם עדיין זול בהרבה מאשר מיכון.

החיים על מוצב קדמי. שלושה חיילים, שגויסו מבין פליטי הרצועה, משוחחים בשלווה ליד מכונת ירייה, על אחד המוצבים הקדמיים בגבול. עמדתם מחוברת ברשת של תעלות'קשר ליתר העמדות על המוצב. הנקודות המטושטשות הנראות באופק מימין, הן קיבוץ ישראלי.

התושבים המקוריים סובלים ממחסור. הי פליטים מחולקים בשמונה מחנות עיקריים, בהנהלת סוכנות הסעד ש להא"ם. אלה שורות אינסופיות של בלוקונים, מכוסים גגות פח. הא"ם מספק עזרה רפואית, נפט שמיכות, קמח, חלב, סוכר, אורז ושמן. עבודה — אין.

55 אלף גברים, מגיל 15 ומעלה, יושבים בבטלה מוחלטת. כל עוד לא תימצא הדרך לרפא את רוחם, תהיה בטלה זו הגורם המסוכן ביותר לשלום האיזור.

הגבול המפריד בין ישראל לרצועה הוא תעלה ברוחב חצי מטר, שהתמלאה ונסתמה מזמן. עתה מנסים משקיפי האו"ם להציב לאורך הגבול חביות צבועות בפסים לבנים, שיסמנו בכירור את קו התיחום.

על גבעות החול ראייתי צעירים לבושי חאקי, רצים וזוחלים, לומדים להשתמש בנשקם ומבצעים תרגילי התקפה. מעל ראשיהם התנוסס דגל פלסטין, אלה הם אנשי הבריגדה החדשה, שהתנדבו לשרת ביחידה המורכבת כולה מפליטים. הייתי הצלם הזר הראשון שהורשה לצלמם.

אין אלה אותם האנשים שהובסו בקרבות 1948. אמנם הם פלסטיניים ולא שירתו ב" צבא עד כה, אולם רמתם, משמעתם וציודם גבוהים לעין ערוך על אלה של הפלסטיניים של אז.

הקצינים, הציוני, תכנית האימונים — כל אלה מושאלים מן הצבא המצרי. בעוד זמן מה עלול כוח זה להתח גורם חשוב במתיחות השוררת על הגבול. אנשיו מאורגנים ביחידות, בהתאם לאזורי מוצאם ב" פלסטין. "במקרה של מלחמה", לדברי אחד הקצינים, "יכירו היטב את השטח והי תושבים, יוכלו לפעול בנוחיות עמוק בתוך שטח האויב."

הדייגים חוזרים. לאחר עמל של לילה שלם, חוזרים הדייגים עם שחר ומושכים את סירתם הכבדה אל החוף, מאחר ואין מקום בנמל עזה לצי הדייג הגדול. דייג הסרדיניים הוא אחד הענפים העיקריים בכלכלת הרצועה; הדגים נמכרים בו במקום, על ידי הדייגים עצמם.

(המשך מעמוד 6)

עסקיו של הילמן, אשר סיריו נמצאים בכל מטבח, שיגשגו. הוא שלח את מיטב תוצרתו לשוק התורכי, צבר הון ניכר. כמו כל תעשיין אמיתי, ביקש מיד להשקיע את הון במפעל חדש.

התוכנית: הקמת מפעל-ענק לעירגול אלו-מיניום ולציפוי אמאיל, שיעלה שניים וחצי מיליון ל"י. הילמן חשב להשקיע 750 אלף ל"י מכספו, לקבל את שאר הכסף כי הלוואה.

כדי למטבח המודרני המכונות הומונו, התכנית התקדמה. לפתע הל שינוי גמור במצב: השוק התורכי התמוטט. גם כשוק הישראלי התפשט רמיון כסלני בענף כלי המטבח. ובאותו הזמן קם מפעל חדש לציפוי אמאיל מטעם חברת אמקור, שי מחציתה שייכת לסולל-בונה.

הילמן היה חסר-עצה. המכונות הגיעו לארץ, התגלגלו במחסנים. הבנינים של ה מפעל החדש לא הושלמו. מחוסר שוק מקומי דמו כל תכניותיו לסיר ריק.

אולם כאיש-עסקים ידע הילמן, לבנה- שיער, ובעל הנסיות הימניות מה המוצא. השוק העיקרי לציפוי אמאיל נמצא ביד, מפעלי ההסתדרות, המייצרים את רוב ה מצרכים הזקוקים לציפוי כזה. הדרך אל

אחרי שהממשלה התורכית הטילה פיקוח חמור על חיבוב, הרסה את חיי המסחר (העולם הזה 98).

סיר-הבשר היתה ברורה בפני מייצר- הסירים.

השבוע הודיע הילמן כי מכר 50% של מפעלו החדש לחברת כור, שהיא חברת- בת של סולל-בונה. למטבח ההסתדרותי. נוסף מכשיר מודרני חדש.

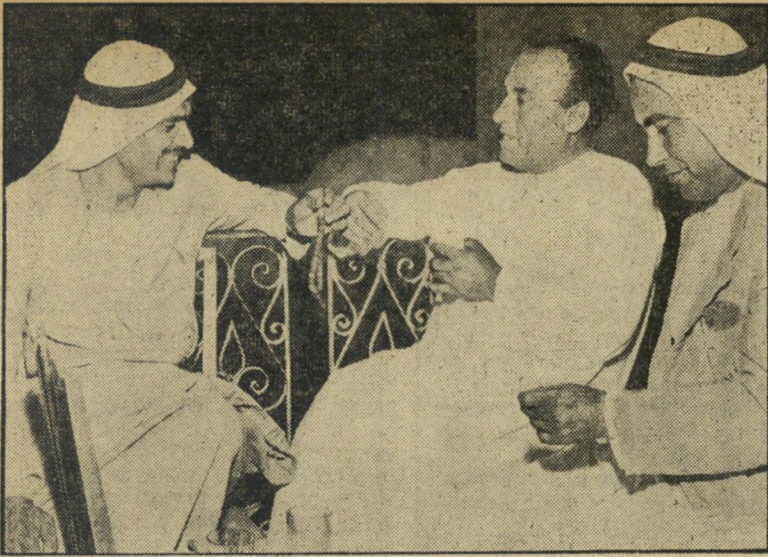
הממשל הצבאי

בחירות דימוקרטיות

סעאת אל-חאכם אל-עסקרי, הוד מעלתו המושל הצבאי באיזור התיכון, סגן-אלוף זמן מרט, לא היה מרוצה מהתערבותו של בית-המשפט העליון בעניינים שבינו לבין אורחיו הערביים. הוא חשב כי לאיש אימו- נו, סוילח מנצור, מגיע להיות יושבראש המועצה המקומית של טיבה — תהיה דע- תם של השופטים הנכבדים כאשר תהיה.

בבחירות שנערכו בכפר לפני למעלה מ- שנה, התחרו ביניהן שתי רשימות — שתי ין קשורות במפא"י. אולם בעוד שמועמדי ה- יד היו סתם אהדי מפא"י, היתה רשימת ע' גם אוהדת מושבעת של סגן-אלוף מרט.

לפני חמש שנים היה הדבר גורם לנצי- חונם המוחץ של אהובי המושל הצבאי. ה- פעם ארעה תקלה רצינית וכל אחת משתי הרשימות זכתה בשמונה כסאות. ברגע האחר- רון, לפני כינוס המועצה לבחירת יושבי- הראש, ארעה תקלה שניה, חמורה לא פחות: דרויש מטר, חבר המועצה מטעם רשימה

גולים נאצר ויעראקי עם ידיד • בעכו אין דבר העומד בפני דגון-המושל

ליד קולנוע אופיר, הסיק מסקנות מיידיות. הוא השאיר את נוסעיו המופתעים במונית, שלף מן ה"התנעה" שלו וביד נוקמת הנחיתו על ראש המחור.

מי אשם? השבוע הסביר גורג' בבית- משפט השלום בתל-אביב מה היו המניעים הנפשיים מאחורי מגוף-ההתנעה. "מעולם לא היכיתי איש במוט על ראשו", טען, "אבל כשראיתי גבר זר מבלה עב אשתי, התעצבני תי ולא ידעתי מה שגששה אתי."

הוא נקנס 25 ל"י ונידון לחודש מאסר על תנאי. בצאתו מן האולם ניכר היה עליו הלך-רוח פילוסופי עמיק. הוא כבר החליט להיפרד מאשתו, בהשאירו לה את דירתם המשותפת. "בסופו של דבר", סיכם, כפי שעשה לפני תושב ג'רדן הראשון, "האשה אשמה."

ערות

צעדים יוצאים לפטולה

בכפר דליית אל-כרמל, ישוב דרוני על פיסנת הכרמל, התארגנה קבוצה מיוחדת במינה: 120 צעירים, משוחררי צה"ל, ליטו לקום וללחום למען זכויותיהם.

היה להם על מה ללחום. כי למרות ש- צעירים דרוזים נדרשים עליפי החוק להתי- גיים לצבא, משרתים בגבולות ולומדים את דרך החיים של הנוער העברי, אין הם עדיין אורחים שוויוניות. בשוכב הביתה, לאחר שפשטו את מדיהם, אין הם יכולים, למשל, להתקבל בחברי הסתדרות העובדים. אם רצו גם להתארגן, עליהם להרשם בברית פועלי ארץ-ישראל, הסתדרותי נחות דרגה.

צעירי דליית אל-כרמל בחרו כמטרה רא- שונה לדרוש מקופת-חולים הקים בכפרם מרפאה, כנהוג בכל ישוב עברי קטן בהרבה משהלם (3500 תושבים).

תחילה מאנה קופת-חולים לענות. אך צעירי רי הכפר התכוננו למאבק ברצינות. הם פנו לעורך-הדין עמירם חרלף, ביקשו ממנו שיטפל בעניין. השבוע, לאחר התכתבות א- רוכה, הודיעה קופת-חולים כי היא מוכנה עקרונות להענות לבקשת הדרוים.

דרכי חיים

העיקר - אשת האיכר

אירנה היתה אחת הנשים היפות ביותר בנהריה. שורה הבולנדי וגופה התמיר משכו עיני כל. אולם בעלה, איכר חרוף, שמר עליה מכל משמר.

בין מעריציה היה אירנה, עוד במלחמה העולם השנייה, סרן תותחנים אנגלי. כתותחן ותיק, ידע אותו סרן כי את חו- מות לבה של אהובתו יש לקעקע בשיטתיות רבה. תחילה התיידד עם בעלה של אירנה, סיפר לו על חות משפחתו באנגליה. בחופ- שותיו עזר הקציין לבעל במשקו. אם מדי פעם העיף מבטם ללבך אירנה היפה, הרי הכין זאת הבעל. סוף סוף, הסרן הוא חיל- הנמצא בנכר.

מבטיה של אירנה לא היו פחות חמים. כאשר הוכנס ילדם של הווג לבית-חולים לניתוח בעין, נסע האב הדואג לבקר את ילדו בחיפה. הוא השאיר את אשתו לשמור (המשך בעמוד 10)

ע', הודיע כי אינו מוכן לתמוך בראש סי- עתו, סוילח מנצור.

הדרך נפתחה. מנצור הודיע מיד על התפטרותו של חברו הסרבני, הכניס במי- קומו למועצה את המועמד הבא ברשימה ע'. כך נעז רוב מיריביו, זכה להיבחר מחדש. בית-המשפט העליון, אליו הובא העניין, קבע כי פטלתו של דרויש היתה בלתי- חוקית, הורה לערוך בחירות חדשות ל- ראשות המועצה. סוף כהונתו של מנצור נראה ודאי.

ואז הוכיח סגן-אלוף מרט כי קיימת רשות גבוהה יותר מבית-המשפט העליון של המדי- נה. בהסתמכו על חוקי החירום המנדטוריים, הגלה המושל שניים מתוך שמונה חברי ה- סיעה שהתנגדו לאיש-שלומו מנצור. ללא כל חקירה משפטית או פסקדין מוסמך, הורחקו השניים בכוח למשך חודשים לעכו. אך השניים, מוחמד נאצר ועבד אל-רחיב עיראקי, יצאו לגלות והפכו מרכז של עליה לרגל. השבוע הודיעו כי לא השלימו עם פקודת המושל. באמצעות עורך-הדין דויד חושן הגישו בקשת צו על תנאי לבית- המשפט העליון, ודרשו מסגן-אלוף מרט ל- החזירם לביתם ולא לקיים שום אסיפה של המועצה המקומית ללא נוכחותם.

עתונות

HERE AND NOW

אחת החידות הפחות חשובות בעולם ה- עתונות הישראלית היתה: כיצד מתקיים השבועון היר אנד נאו. «כאן ועכשיו» המופיע בשפה האנגלית, ושתפוצתו ועיריה- הנעלם היה: איזהו המוסד הממשלתי או המפלגתי הממן את איתלותו הבלתי-מפלגי- תית של השבועון.

השבוע, עם פירסום הסקירה המקיפה על פעולות מוסדות מפא"י, שנמסרה לצירי ועידת המפלגה (ראה לעיני) נתגלה הסוד: היר אנד נאו הינו אחד מששה כתבי עת לועזיים, הממונים על-ידי מפלגת פועלי ארץ-ישראל.

דרכי חיים

כמו בג'רדן

דן גלברט ואחה פליישר נפגשו על ספל קפה. היא הגישה את הספל, כמוזגת אסי- פרטו בקפה עטרה ברחוב אלנבי, תל-אביב, והוא שתה אותו כלקוח קבוע.

כרבות הספלים נקשרה ידידות-אמת בין גלברט, עורך-הדין הצעיר (33) והמצליח, לבין אוה היפה, חטובת הגו, אוה, אשר בעלה גורג' היה עסוק במלאכתו כנהג מו- גית שרותי, שמחה להזמנות להפיג את שיעמומה. כאשר הציע לה גלברט כי ייפ- גשו גם מחוץ לשעות עבודתה, נענתה.

ידידה של ידיד של ידידה. לאחה היתה גם ידידה טובה. לידידה זו היה, מל- בד בעלה, גם ידיד טוב. הידי, מהנודס תל- אביבי, היה גם ידידו של גלברט. ומיכחון שבין ידידים אין סודות, נדברו הארבעה לצאת במכוניתו של המהנדס לבילוי סוף- שבוע קריר בטבעון. גורג' הסכים בשי- תיקה.

כעבור שבוע, קרה מקרה שני. הפעם גיר- רני לא שתק. בראותו את אשתו בשיחה לכבית עם גלברט, במוצאי-השבת האחרונה

נא להכיר: ביקיני בים המוות

מאז הפכה אשת לוט לנציב מלח, כי אשר העיזה להעיק מבט בסדום, מעטות הן הנשים הרובי- שות אהדה לבידור מעין זה. אם כבר זוכים מימינו הצור- בים והלהטים של ים-המלח למגע עם גנות המין היפה, ה- רי אלו הן בעיקר נשים החולות בכל מיני חליים, שהרופ- אים סבורים כי רק במי ים-המחת ימי- צאו להם מרפא.

על כל פנים, ספק גדול הוא אם מאז תקופת ההפקרות ב- סדום, לפני שלושת אלפים שנה בערך, ראה המקום נערה בתלבושת כה מיני- מלית, כזו של סימון מויאל (18).

היא באה לסדום לשלוש שעות בלבד, כדי לבקר את אחיה העובד במפעל האש- לג במקום, ניצלה את הביקור לטבילה הגונה בביקיני מנר- מר בצבעי הסואה של הצבא האמרי- קני, במי הים הרות- חים כמעט.

עדי הראייה המ- עטים שיפשו עי- ניהם מרוב נחת. ל- רגע היה נדמה להם

כי הם נמצאים בחוף הריביירה הרפתנית. הם היו רחוקים מהאמת. כי סימון מויאל, ילדת מרוקן שעלתה לפני שמינה חודשים לארץ והתישבה בבאר-שבע, הגיעה לסדום כמעט ישר מחופי הריביירה.

כבת לבעל שרשרת חנויות הלבשה בקזבלנקה, יכלה סימון להרשות לעצמה לימודים בפאריס, שב עבדה גם כפקידה וכדוגמנית במיטב סלונני האופנה של עיר האורות.

עכשיו היא גרה בבאר-שבע עם הוריה מחפשת עבודה. לא סתם עבודה, כי אם בתור דוגמנית. "הציעו לי לעבוד בחנות הלבשה, אבל זה לא כמו בפאריס", טוענת היא.

אולם לסימון חסרה הסבלנות להכות עד שבירת הגנג תיהפך למרכז האופנה הטרופית של אסיה. היא רוצה לעבור לתל-אביב, אולי שם תמצא את העבודה המתאימה למידותיה.

אם יקרה כדבר הזה, יצטרך ים המוות בוודאי להמתין עוד שלושת אלפים שנה עד שתטבול בו נערה בביקיני מינימלי.

„מים, מים ויגון“ — זהו גורלו של המציא אלכסנדר זרחין, ממתיק מי הים

גאון במשכן הענוני

לפני שנתיים נכנס לתמונה גם דויד בן גוריון, שהתעניין בזרחין, הצליח להשיג לו תקציב של 50 אלף ל"י, הסכום שרש מגר' צ'טווד עבור התקנת המתקן החרושי להמתקת מי-הים. ברגע האחרון שוב התערבה המועצה המדעית — נגד החלטה זו. התקציב בוטל.

בגוריון עמד חסר-אונים מול הגולם שהקים בעצמו. הוא כתב או לזרחין: „בעניני מדע וטכנולוגיה אני הדייט גמור, אין אפשרות לבטל דעת המועצה המדעית.“ הישועה באה ממקור בלתי-צפוי. חוברת של איגוד הממציאים בישראל, שכללה את המצאותיו של זרחין, הגיעה לידי פרופסור רוברט האו, איש מדע באוניברסיטת קרלסרוהה, בארצות-הברית. העוסק במחקר אותה בעיה. הוא התעניין בפרטים נוספים, פירסם לאחר מחקר דו"ח נלהב על שיטת זרחין.

עתה, אחרי שהגוי נתן את הכשרו, נראה הכל לפתע באור אחר לגמרי. המועצה המדעית התעוררה לתחיה, העבירה תזכירים פנימיים תכופים: יש להחיש את הפעולות בענין זרחין, לפני שמדיניות אחרות תקדמנה את ישראל.

★ ★ ★ זיתור על זכויות

רחין התקבל כיועץ בדרגה ב' למשרד הפיתוח. השר מרדכי בנטוב ומנהל משרד הפיתוח, מנחם באדי, ביקרו בחזרו הצר, החלו מתעניינים באישיותו ובסגולותיו. משרד הפיתוח אישר תקציב בסך 150 אלף ל"י להקמת המתקן הנסיוני, שלפני שנתיים היה צריך לעלות רק בשליש הסכום הזה. אנשי מדע התחילו כבר במחקרים, לפי תכניותיו של זרחין. אם יצליחו ויוכיחו את יעילותם הכלכלית, הם עלולים לחולל מהי פכה בכל שטחי החיים במדינה.

אולם אלכסנדר זרחין נשאר עדיין ב"מאורתו החשוכה והצרה. לא ניתנו לו כל משרד או מכשירים בהם יוכל לערוך את תכניותיו ומחקריו. הוא ממשיך לשבת כפוף על גבי שולחן האוכל שלו, בדיירתו, לערוך עליו את חישוביו. אין משתפים אותו לא בדיונים על ביצוע תכניתו ולא בביצוע עצמו. טענת הנוגעים בדבר היא שאלכסנדר זרחין, עם כל היותו גאון ממי ציא, לא הוכיח עדיין את עצמו כאיש המעשה.

אין דבר. אומר זרחין, ברוסיה הי"סובייטית הפקידו בידי מתקני ענק, נתנו לי תקציבים בסכומים עצומים, משכורת גדולה, חייתי חיים נוחים ובכל זאת באתי ארצה. אינני רוצה כל טובת הגאון עצמית, רק שינצלו את המצאותי למען המדינה, ושלא יפקירו אותן בידי פקידים שאינם יודעים מה שהם עושים.“

המכון המיליונר ד"ר בלומנפלד, גיסו של הנשיא ויצמן המנות. לבלומנפלד ישנם מפי עלים לתעשיית מגנזיום בצרפת. לדברי זרחין, ניסה בלומנפלד להשפיע עליו כי יסכים לעבוד עבורו בצרפת. הוא אסילו הבטיח לו „חיים בסביבה רוסיית“ וזרחין סירב.

שוב הסתובב הגאון הבלתי מוכר רעב ללחם ממש, כשהוא חי על תמיכתו של קרוב משפחה עני באמריקה, שהיה שולח

האב עמד אובד עצות נוכח הצו, אותו לא יכול היה לבצע בזמן המוקצב. את הפתרון מצא בנו אלכסנדר, אז בן 18. על סמך מה שראה ושמע במפעל אביו הציע שיטת אידוי חדישה ומהירה. השיטה נוסתה והצליחה.

בתקופת המהפכה ברוסיה נמלט אביו, אלכסנדר עצמו וזה, הודות לתגליתו, להתיי לה וללימודי חינוך במכון הטכנולוגי בלנינגרד. שם המשיך בעבודתו המדעית גם

מזון כמרכז תל-אביב. שביל מרצ' פות, מכוסה שבדי חמרי-כנין, מוליך אל מרפסת קטנה בחצר. בנין ישן, הטיח מתקלף מהקירות. מפתח תקוע בחור ה' מנעול, קול מכשיר רדיו בוקע מבפנים. אבל החדר ריק. חדר קטן, עני, דחוס והיטיב וגלילי תוכניות.

כאן גר האיש הטוען שבאמתחתו נמצאים הפתרונות כמעט לכל בעיותיה הכלכליות הי' בערות של המדינה, האדם הסבור שבין גלילי-הנייר המתגללים בחזרו נמצא המפתח לפיתוח אוצרות המדינה ולהורמת מלאי בלתי-מוגבל של כוח, מתכת ומים לכלכלתה. זהו אלכסנדר זרחין. יהודי דתי לבוש ציצית וחבוש כיפה סרוגה, נמוך קומה ו' חיר. הוא נראה זקן בהרבה מכפי גילו (59), שבור ואכול מרירות. כי מאחורי אדם שקט וצנוע זה, המתאכסן במשכן הענוני מזה עשר שנים, עם אשתו לאה, בעלת ה' יער השחר הנדיר ביופיו, מסתתרת אחת הפרשות הסתומות ביותר במדינה.

גם כיום אי-אפשר להחליט אם פרשת אלכסנדר זרחין היא פרשת חייו של גאון בלתי-מובן לדורו, החושב אותו למתעטע. או שערוריה של טמטום ביוורוקרטי וחבלה במזיד בפיתוח המדינה.

★ ★ ★ עוד נודניק אחד

לפני עשר שנים, שנה לאחר תום מלחמת העולם השנייה, הגיע לארץ בתוך זרם גדול של ניצולי מחנות-השמדה, אלכסנדר זרחין, עולה מברית-המועצות. מאחורי הגבר הצעיר והמלא מרץ, עמדו כשלושים שנות פעילות מדעית — מהן חמש במחנה-ריכוז בצפון אוראל — שפע תגליות טכנולוגיות, פרי עבודתו במכון הטכנולוגי בלנינגרד.

כאשר הגיע לארץ, לא שמע ולא ידע עליו כמעט איש. אף אחד לא בא להקביל את פניו. אף אחד גם לא חפץ בו.

זרחין, שהביא עמו מברית-המועצות כי עשויים המצאות ושיטות טכנולוגיות חדי' ש, מבוססות על תכניות ופני-שבוים, מיהר להביא את כל המצאותיו וחיי חברי ה' קונגרס הציוני, נציגי הסוכנות והועד ה' אומי. אך לגביהם, היה עוד נודניק אחד, המבלבל את המוח בתכניות שגעוניות שאין להן שחר. הם דחווה בלא כלום. רק כעבור שלוש שנים, לאחר מלחמת העצמאות וקום המדינה, כאשר הכריז דויד בגוריון על הקמת המועצה המדעית ליש' ראל, שתרכו את כל המחקר המדעי ב' מדינה ותהיה ממונה על פיתוח אוצרות הארץ, התעורר זרחין לתחיה.

הוא פנה אל המועצה המדעית, הציע לה שלוש מתוך עשרים המצאותיו. שנראו לו כיוניות ביותר לפיתוח המדינה. ביניהן: שיטה להפקת נפט מאבן הביטומין, הנמצאת בנגב, המסוגלת להסיק עד 25% אחוז דלק מהאבן.

שיטה להפקת מגנזיום ממימי ים-המלח בשיטה טרמית, שאינה מצריכה אנרגיה ח' מלית, בניגוד לשיטה המקובלת הקודמת להפקת מגנזיום שהיתה בלתי כדאית ביש' ראל, בגלל כמיות החשמל העצומות שאי אפשר היה ליצר בים-המלח ובמדינה בכלל.

שיטה להמתקת מי הים, ניצולם לשתייה והשקאה.

לא היו אלה תכניות דמיוניות חסרות ב' סוס מציאותי. כולן היו שיטות בדוקות ומנוסות, שהוכיחו את יעילותן המעשית בברית-המועצות, פרי מחקר של עשירים שנה במכון הטכנולוגי בלנינגרד.

★ ★ ★ מפעות בין קרחונים

לכסנדר זרחין, בנו השלישי של בעל תעשיית מזון אמיד באוקראינה, הגיע אל המכון הטכנולוגי בדרך בלתי רגילה. הוא היה נער יהודי רגיל, שהתחנך על ברכי המסורת היהודית במוסדות החינוך של ראשית המאה העשרים: חדר, מלמד פרטי, לימודים אצל הרב.

היה זה בתקופת מלחמת-העולם הראשונה הצבא הצארי ציווה על אביו של אלכסנדר, התעשיין ליצר מיד כמות עצומה של צנימים לצבא הלוחם.

גאון ואשתו. אלכסנדר זרחין ואשתו לאה, בתמונה שצולמה לפני חמש שנים. שנות הסבל שעברו עליו מאז, רעב מצוקה ודיוור בחדר צר הזקינוהו בהרבה מכפי גילו.

לו מדי שבוע חבילת מזון. זרחין היה מוכר את החבילות, מחקים עם אשתו על לחם ובצל בלבד.

★ ★ ★ דו"ח נלהב מאמריקה

אלהם דוקא כשמצבו היה בכי רע, על סף גויעה ברעב ממש, דוקא אז זו משהו בקשר להמצאותיו.

יאיר שפרינצק, בנו של יושב-ראש הכנסת, העובד במחקר במכון ויצמן, התרשם מהיחס הבלתי-הוגן כלפי זרחין, התעניין באיש והחל תומך בו ובהצעותיו.

פרופסור הולנדי בשם האן מינץ, חבר המועצה המדעית, ערך נסיונות בהמצאותיו של זרחין, התייצב לצידו אחרי שהנסיונות הצליחו באופן מפתיע.

אחרי סיום חוק לימודיו. שם גם גילה את תגליתו החשובה ביותר: המתקן מי הים. הרעיון נולד בו לאחר ששמע הרצאה של פפניו, חוקר הקוטב הדרומי הסובייטי, בה סיפר החוקר כי בתקופת מסעותיו בין הקרחונים השתמש בקרח מופשר כמי שתייה.

זרחין המציא שיטה לפיה אפשר להפריד, בתהליך מינימי, בין שכבת המלחים העוספת את גוש מי הים הקפואים לבין הקרח הנקי עצמו. שיטה זו של הקפאת מי הים והמסתם לאחר מכן, תוך הפרדה בין המלחים למים, היא שיטתו להמתקת מי הים.

הייצור המעבדתי הצליח, הפנטס נחשב כסוד שמור של הצבא האדום, שהשתמש בו לשם הספקת מים לחייליו המתאמנים במדבריות תורכמניה.

★ ★ ★ חבילת מזון לשבוע

ניויתו של זרחין למועצה המדעית בישראל לא זכו לכל תשובה. אנשי המועצה ראו את התכניות כנטולות ערך ממשי וכלכלי, לא טרחו כלל לבקרו. גם פניתו האישית לראש-הממשלה לא זכתה לתשובה אישית, אלא להודעה השגרתית של מזכירתו שהענין „נמצא בטיפול“.

זרחין לא נואש. הוא התקבל לעבודה במעבדת אחד המוסדות הממשלתיים, הצליח ליצר שם מכשיר הממתק מי ים. מאוחר יותר, נתקבל לעבודה במעבדת מחצבי ישראל.

אחרי שלוש שנים נוספות, בשנת 1952, זכה סוף-סוף לתשובה מטעם משרד-הפיתוח של דב יוסף, שהפנתה אותו לאגף הערכה לטיפול בהצעותיו. האישיות אליה הופנה: אדם בשם שורה פישמן, לשעבר בנאי, איש חסר כל מושג בעניני מדע; שעליו הוטל עתה להחליט אם יש בהצעותיו של המדען משהו ממשי.

לזרחין חיכתה מהלומה נוספת: הודעת-פי' טורין מועדת לבון יעול והסכון, מאחר שנמצא כבלתי-יעיל.

מאחורי פרשה זו של פיטורין, הסתתרה דרמה אכזרית בה נטל חלק גם מנהל הנשפט עתה בעון מעילה בדפוס מפאי.

תמונת המשפחה של אלכסנדר זרחין (קיצוני שמאל); בקצה הימני העליון של התמונה נראה פרופסור מיכאל זרחין, מלצה לכלכלה באחת מאוניברסיטאות קאליפורניה.

(המשך מעמוד 8)

על המשק. עוד באותו יום יצא הסרן בהתקפת מחץ, כבש את אהובתו. מאז נמשכו יחסי האהבים בקביעות. כל חופשה היה התחנן האמיץ מבלה בעבודה במשק יידי, כינתים טיפל גם באשת האיכר. המשלט נכבש. יתכן שיחסים אלה היו נמשכים זמן רב, אולם פעולה בלתי נוראה גילתה את השנים לבעל. אירנה נדרשה לבחור. הבחירה נפלה על בעלה. כי ינתיים הרתה וחכתה לילדה השני. הסרי סוג, תוך חפזי התנצלות, מאז לא נראה יותר בנהריה.

פעמי האהבה של הווג הגליון מזמן. הי לדים גדלו, המשק פרח והסרן נשכח. עד אשר הגיע מכתב צנוע לאירנה לפני חודשיים. השבוע היא הפליגה מהארץ, יחד עם בנה בן העשר, לטרן פעלה לדרגת סגן גלוי בחיל התותחנים הבריטי. המשלט נכבש סופית.

דרכי חיים

המלצר הזריז

אליהו צדוק, (25), היה אישיות ידועה בין יוצאי תימן שרצו להשקיע את כספם. מקצועו הרשמי היה מלצר בדוכו תלאביבי למכירת חומס. אולם הוא ידע להפיץ סביר בו אגדה, כי מי שרוצה להתעשר תוך תקופה קצרה עליו לתת לו מיד את כספו. כעבור חצי שנה הובטח לו לקבל סכום כפיל. שיטתו של צדוק השמנן והיפה היתה נשויטה. הוא סיפר למי שרצה לשמוע כי הוא מברית יהלומים מהארץ האיטליה, וכי הוא רק זקוק לבעלי הון שיממנו את נסיונותו. לפי הערכה זהירה, הגיע בדרך זו ל-80 אלף ל"י, אם כי הוא עצמו ראה בהערכות אלה דברי השמצה בלבד. על כל פנים, נסע הבחור פעמיים לאיטליה. בפעם הראשונה סיפר כי לא הצליח למכור את היהלומים. בפעם השנייה באי אנשים רעים ישרדו אותו.

גירסה מתקבלת יותר על הדעת היתה, כי הוא בילה ברומא במועדון שעשועים כיבנו את כל הכסף.

אולם איש מבין נושיו לא העז לתבוע את צדוק לדון. כי הכסף שמסרו היה מיועד לעיסקה בלתי-חוקית וכל תביעה להחזרתו היתה הופכת אותם שותפים לדבר עבירה.

פשעים

דרכו לשווייץ

יצחק קופלוביץ היתה ידוע בין אנשי הי עסקים המפוקפקים של תלאביבי כאדם הי מסוגל תמיד להניח יד על סכומי כסף רציניים. "המהנדס" כפי שקרא לעצמו, היה מלאה בריבית קצוצה לכל דורש, ניכח שש יות של רבבות לירות תמורת קומיסיון של 30 עד 40 אחוזים.

בין הלקוחות שפנו אליו בבקשה דחופה למזומנים, היתה חברת אבגה לשיוק מתכות קיבוצים. היא מסרה למהנדס שטרות חתומים על-ידיה בסך 9000 ל"י. קופלוביץ הבטיח למסור את הכסף המזומן - 6600 ל"י - למחרת.

אך קופלוביץ לא הסתפק בריבית. הוא שמר בידו את השטרות, סירב לשלם את המטורה. אבגה המרומה הגישה תלונה ל- המשטרה.

גבול הטעם המזב. שבע פעמים הת נכנסו המעוניינים לאולם בית-המשפט השלום של תלאביבי, רק אדם אחד נעדר: "המהנדס" של פעם המציא על-ידי שליחים תעודות כי הינו חולה. בפעם האחרונה, הגיש תעודה שהעידה כי שכב בבית-החולים הצרפתי ב- יפו, לאחר התקפת לב.

פרקליט חברת אבגה נסע לערוך ביקור חולים בבית החולים הצרפתי. מיד התברר לו כי מעולם לא שכב שם אדם בשם יצחק קופלוביץ. התעודה שהומצאה לבית-המשפט היתה מזויפת. שופט השלום יצחק בן-חנן החליט כי הבדיחה עברה כבר את גבול הטעם הטוב. הוא נתן צו לעצור את קופלוביץ ולהביאו בכוח לבית-המשפט.

הצו היה מיותר לחלוטין. השבוע, יומיים לפני הישיבה האחרונה של בית-המשפט, המריא האורח יצחק קופלוביץ מלוד בדר- כו לשווייץ. בשבילו, לא היתה בעיה להשיג את הדרכון היתר היציאה הדרושים - על אף העין הוועמת של שר הפנים והעובדה ששמו נכלל ברשימת האנשים אשר המשרה נתבקשה לכנוע את יציאתם מן הארץ.

אין מדרכה בעירי

בנצרת, נעצר הולך-רגל במסגרת המיבצע הארצי לזהירות בדרכים, הסביר ל שופט מדוע לא הלך על המדרכה, כפי ש דורש זאת החוק: באותו קטע של הרחוב הראשי של נצרת אין מדרכה.

★ ★ ★

כל המקרים נוכח

בטינים, חוקקה ממשלת טוניסיה העצמי אית חוק האוסר על התושבים המוסלמיים לשאת יותר מאשה אחת, הרגיעה את התושבים בהבטחה כי החוק לא יחול על נשים קודמים.

★ ★ ★

מס ההוצאה

בתראביב, ניסה כעל בית-חרושת לנעלים להצית את הסחורה בחנותו כי אשר הופיעו פקידיו ההוצאה לפועל של מסי ההכנסה להטיל עליה עיקול, נעצר מיד על ידי המשטרה באשמת גרימת חבלה לרכוש שאינו שייך לו.

★ ★ ★

כתב אשמה

ביונקרס, ארצות-הברית, קרא רוקח ל משטרה לעצור נרקומן מושבע, אשר זייף תעודת-רופא על מנת לקבל סמים משכריים, הסביר למשטרה כיצד גילה את הזיוף: "זה היה כתוב בכתביד ברור מדי."

★ ★ ★

קור רוח

באום אריפהם, נתפס תושב ערבי שניסה להעביר סחורה מוכרתת מכפר לכפר בתוך ארגז של שלגוני ארטק.

★ ★ ★

הז השקר יופי ההבל

בנידירק, ארצות-הברית, הכין איש עסקים שנתמת גומי, איתה הטביע על כל מכתב שנכתב בידי מזכירתו ושהכיל שגיאות: "היא איננה יודעת לכתוב על מכונה, אבל היא יפה מאד."

★ ★ ★

תזכורת

בעכו, חיכו פקידו מועצת-הפועלים לשווי של מזכיר המועצה, נתבשרו כעבור שמונה שבועות כי המזכיר עבר לעבוד בחברת ספנות פרטית בחיפה.

★ ★ ★

מלחמה מוטאלית

בלונדון, הוציא מיניסטרוון המלחמה הי בריטי הוראה כי כל החיילים המוטסים בדרך האחזר לאזור היס-התיכון חייבים להחליף את נעליהם המסומרות בנעליים אזרחיות, על מנת לא לקלקל את שטיחי הי מטוסים החדשים שהושכרו להטסתם.

★ ★ ★

מלחמה קרה

במחנה צבאי, אי-שם, נעצרו שני אזרחים שחזרו למחנה ללא רשות ונחשדו כמרגלים, גילו שבדיקשו רק לרענן את רוח החיילים על-ידי מכירת שלגונים, שעה שהשקים היה סגור.

★ ★ ★

שותקת כדג

בניו-יאסק, אנגליה, קיבלה עדנה ריד גט מבצלה, לאחר שטיפרה לבית-המשפט על שיטתו הקבועה של בעלה לכיים כל ייכות: הוא היה סותם את פי אשתו בדג מלוח.

★ ★ ★

מכתב למערכת

בצ'יריקוט, ארצות-הברית, פתח העתון המקומי במסע לעידוד השמירה על רמה טכנית גבוהה של מכוניות העיר, שלח את מכונית המערכת לבדיקה שיגרתיית. קיבל בחזרה הודעה שפירטה את מגרעות המכור נית: העדר בלמיד, אורות לקויים, מערכת בלמים פגומה, העדר פנס אחורי, שני חלונות שבירים ומצב כללי המסכן את שלום הציבור ברחובות.

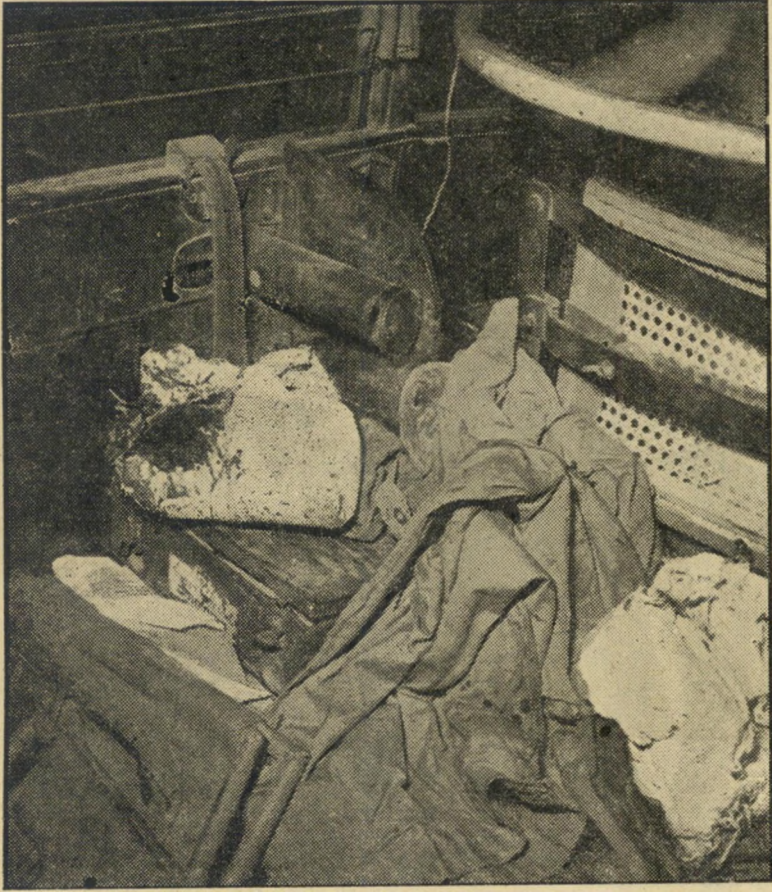
★ ★ ★

עסק מוזפת

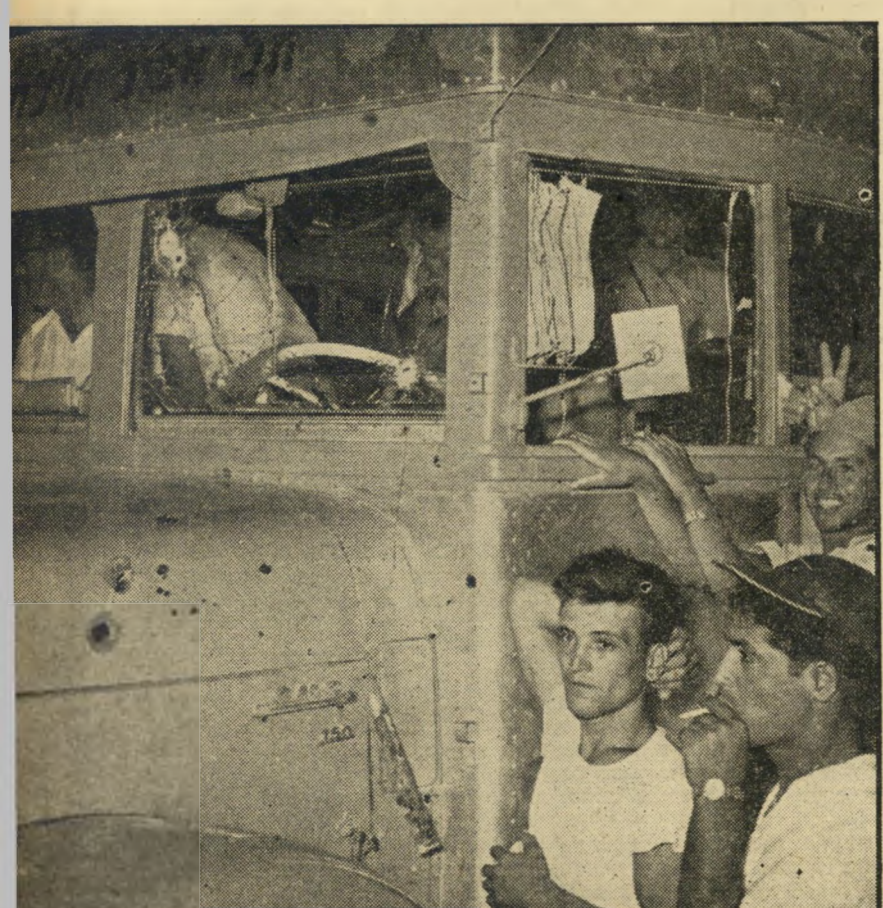
ביונקרס, ארצות-הברית, אחרי שי משאית הפילה בטעות את מטען הזפת שלה באמצע הרחוב, ירדו הפועלים שנסעו בכשאית, זיפתו את הרחוב, המשיכו בדרכם.

תיאור ההתקפה האחרונה של אנשי הפידאין

דמרי

כתמי דם. כך נראה פנים האוטובוס, לאחר ההתקפה. מאחורי כסאו של הנהג מוטלות התחבושות טפוגות הדם, בתן נחבשה תרצה זרחי על ידי חבריה לנטיעה קטלנית זו.

קריעות מרדיווקות. בצילום זה, נראות הפגיעות בבירור. האורבים כיוונו את אשם היטב, ניסו מרוכזות בשמשה הימנית לפני מושב הנהג, בעוד שהשמשה השמאלית נשארה שלמה. מראה על דיוק

על האוטובוס של אגד בדרך לאילת

נדרה

פגעו...! מרדכי עופר, הנהג השני, מצביע על שניים מתוך ששה חורי שכוונו אל הנהג על ידי התוקפים ואשר אחד מהם פצע אותו בידו.

1371 של אגד המתין ללוחי המזויין. הוא עזב את באר-שבע בשמונה וליד אחת ההצטלבויות הסמוכות לעיר חיכה לחיילים שילחמו עד אילת. מרחוק זיהו נקודות שחורות, שהתקרבו במהירות: שני ג'יפים מזוינים במקלעים. בכל שלושה חיילים. השיירה יצאה לדרך: גיפ אחד קדימה, האוטובוס באמצע, הגיפ הסיור בסוף.

אוטובוס היה מצב הרוח. כרגיל, מצויין. שני הנהגים, שהתחלפו ליד ההגה, טסעים את הדרך הארוכה. דויד פרידמן, הותיק בין השניים והאחראי לקי, ניסר למרדכי עופר, שזה מקרוב עבר לקי אילת מקו מיוחס פחות.

זיה קצרה בעין-חוציב, המשיך האוטובוס דרומה. הגיריקנים שעל הגג ניטלטלו קימו רעש מתמיד. דויד החליט לפעול. הוא טיפס על הגג, קשר את הגיריקנים, ותוך כדי נסיעה — דרך החלון האחורי.

אל ההגה. בעין ידבי, נעצר האוטובוס למנוחה קצרה. יושביו החליפו בדיחות עם אנשי הגיפ הקדמי, שהמתין ליד שער הכניסה לחמה החקלאית במקום. כעבור כמה דקות יצא הגיפ קדימה, כשזנב אבק סמיך מתמשך אחריו. האוטובוס זינק בדהרה אל תוך האבק. לפתע נשמע מטח יריות.

על מה שארע בקילומטר ה-102 סיפר אחד מנוסעי האוטובוס לכתב העולם הזה באילת: עזבנו את עין ידב בשעה 11. נסענו במי הירות הרגילה. באוטובוס שרר מצב רוח מצויין. היתה אתנו קבוצה קטנה של תיירים אמריקאיים, ששאלו שאלות בחצי אנגלית חצי אידיש. לפתע, שמעתי יריה. אחריה עוד אחת. הקול נשמע מצד מזרח. הורדתי את ראשי אל מתחת לספסל. אחרי שניות ארבע, חדות, הרמתי אותו.

הבחורה שישבה בספסל שלפני, היתה פצועה. היא מלמלה משהוא; ראיתי הרבה דם נוזל מגבה. גם דויד הנהג היה פצוע. הוא לחץ בכוח על הגאז, קלט את זמזום הכדורים מסביב, הרגיש בדם הזורם מכף ידו, המשיך בנסיעה מהירה והוציא את האוטובוס מכלל סכנה.

הבחורה שישבה מלפני מלמלה כל הזמן: "הוא הרג אותי. הוא הרג אותי." היא היתה בלי הכרה. בפעם הראשונה בחיי ראיתי אדם גוסס. זה היה נורא. נתתי לה לשתות, שפכתי עליה מים קרים. היא כבר לא הרגישה. כשהגענו לעין רדיאן, היתה כבר מתה.

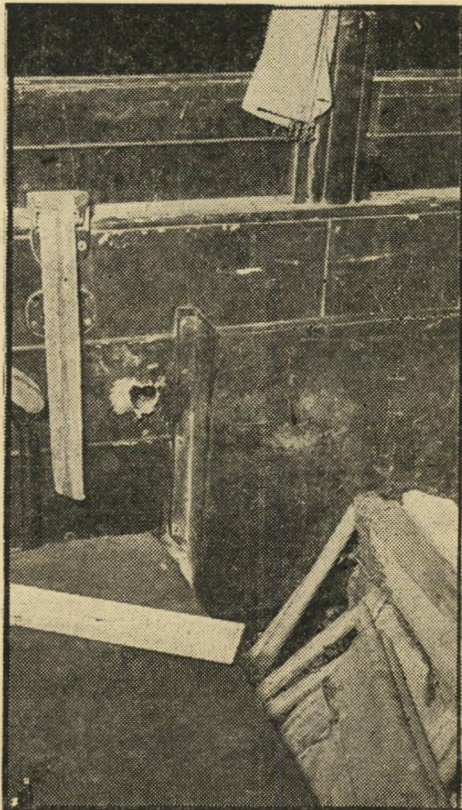
עוד כמה נוסעים נפצעו. הושטנו להם עזרה ראשונה, קרענו חולצות, השתמשנו במעט התחבושות האישיות שנמצאו במכוונה. המשכנו לאילת, הגענו בנסיעה מהירה ביותר למרפאת קופת חולים. ד"ר קונפינו, הרופא היחידי במקום, קבע: "היא מתה". התרחקתי מן המקום, כשבחור צעיר עיכב אותי ושאל אם באתי באוטובוס. כשעניתי בחיוב, התחיל לחקור אותי לתיאורה של הבחורה שנפגעה. התחלתי לתאר לו אותה. לפתע הוציא מכיסו תמונה ושאל: "זוהי?" הבנתי שזה בעלה. לא ידעתי מה לומר לו. "הגחיות נמצאות במרפאה," עניתי ו- מיהרתי להסתלק מן המקום.

הדרך האחרונה. ארבעה תושבי אילת נושאים גופה על אלונקה. גופות ארבעת הנרצחים הועלו למסוס מיוחד, שהגיע זמן קצר לאחר המקרה, כדי להעביר אותן צפונה, לקבורה. נושאי האלונקה חובשים ממחטות.

אחד שניצל. אחד מנוסעי האוטובוס עומד על כנף המכונית בהגיעה לאילת, מתאר לתושבי המקום שהתאספו, את פרטי ההתקפה בק"מ ה-102.

פתח המוות. פתח היציאה של הקליע שהרג את תרצה זרחי נכאה. בברוך, מימין לרצועת חלון האוטובוס. לולא התכופה קדימה, לא היתה נפגעת.

וע בנהג. העובדה שכל הפגיעות יעותיהם, על אף הנסיעה המהירה.

אנשים

הפירמידות שלנו

שני חיילי צה"ל שירדו השבוע להתרחץ בלוית חברותיהם במקום עזוב בחוף מדרום למלון אכדיה, זכו להגשמת חלום המנוח בלבן של כל טוראי. בעודם מתרחצים הגיעה למקום מכוניתו של הרמטכ"ל, ומתוכה יצא הנוסע היחיד, רביאלוף **משה ריין** ש-התפשט, סגר את בנידו. בתוך המכונית, הרי ציא מארגו הכלים את-הפירה צבאי מתי קפל, טיפס על צלע הצוק המשיקף על הים והחל חפר בכל כוחו באבן-החול הקשה. במשך שלוש שעות רצופות שכבו שני ה-טוראים פרקדן והשתזפו באור השמש, הסי תכלו במפקדם העליון, הלבוש רק במכנסים-התעמלות לבנים. שעבר בקדחתנות בעמי דה, בכריעה ובשכיבה, ללא רגע של הפ-סקת-נופש, עד שנעלמה קרן האור האחרון-נה. מפעם לפעם התכופף הרמטכ"ל, בחן את האבנים, בחפשו כנראה אחרי מציאות ארכיאולוגיות... בעיתון צרפתי הופיעה השבוע מעשייה כזאת: כשסיפרו לר"ר **בן גוריון** כי **גמאז עבר ארינאצר** הצ-היר שאחת הסיבות להלאמת התעלה היא העובדה ש-120 אלף מצרים קיפחו את חי-הם בכנייתה, העיר ראש הממשלה: "אם כך, הרי הפירמידות שייכות לישראל"... שר-העבודה **מרדכי נמיר** לישראל... אדוונג מתושבי מעברה נגנב בלשון זאת: "אדוונג השר. הגיעו מים עד נפש. זה שבוע שאין מים אצלנו... אחד ממנהיגי נטורי קר-תא, הרב **ישעיהו שיינברגר**, פנה ה-שבוע בחזון אל בעלי המשאיות הירושלי-מיים הנוהגים לעבוד בשבתות והציע להם לשלם בכסף מלא מקופת טורי קרתא את כל רוחיהם מעבודת-השבת, ובלבד שיש-בתו... שרה-החבורה **אברהם משה כרמל** (45) גילה את עצמו השבוע בתמונה ישנה (ראה תמונה) משנת 1925. בתמונה נראה שולית-הדפוס משה וליצקי, בן ה-47 ארבע-עשרה, שנה לאחר עלייתו ארצה הפו-לין, בשעה שצעד את צעדו העצמאי הרא-שון בחיים. העיר כרמל: "אצלי הכל היה הפוך. קודם עבתי, אחרי-כך קיבלתי ה-ש-כלה תיכונית, ואחרי שהפכתי לאלוף, התי-חלתי ללמוד באוניברסיטה".

שרי-החבורה **כרמל** (בעיגול) בשווייה בדפים "שהם" (1925) התקדמות הפוכה

השתלם בספה, ענה: "אני מעדיף לדבר אנגלית, כי יחסי לעברית הוא יחסי לאש-תי — אני אוהב אותה, אבל אינני שולט בה". מאז נאלץ ראש עיריית תל-אביב ה-**חיים הכהן** להתנצל בישיבת מועצת ה-עירייה על הפרתו בקבלת-הפנים לכוכבת הקולנוע **מארטין קארול**, זרמו כנראה מים רבים בירקון. השבוע שלח לבנון לעי-תונות מכתב מלא התמרמרות על שעיקר תשומת-הלב הוקדשה לבואה של הזמרת **ארתה קיט** ולא לבואו של יושבראש עיריית ניו-יורק **אייב שטארק**, שלדעת לבנון הוא חשוב הרבה יותר... כתב העולם הזה לשעבר, כיום חיל צה"ל, אורי-דן, וכה השבוע לאות-הצטיינות בלתי-עיתונאי: כנפי צחק, שזענדו לו אחרי ש-עבר בהצלחה קורס צניחה.

★ ★ ★

אדום ושחור

ח"כ מקי **משה סנה** והמשורר **אורי צבי גרינברג** נראו לאחרונה כשהם יוש-בים בקפה תכלת תל-אביבי (ליד שני שול-תנות נפרדים) ומשוחים אחד בשני חיצו-פולמוס וליגולוג. אמר גרינברג אדום-השער לסנה: "תראה כמה משונה. אתה קומ ניסט ודוקא אני אדום!". כאשר קרא **שמרן אל יוסף ענגון** בהעולם הזה (979) את הגדרתו למושג הכבוד ("אפילו בעניין כבוד אני שונה מכל אדם אחר. כל אדם אוהב כבוד, ואילו אני אוהב הרבה כבוד. אילו היו כל העצים שבעולם עשויים זהב, וכל עלה ועלה עשוי זהב, ועל כל עלה משוי-בנות אבנים טובות שיי עננו, שיי עגי-נון — גם אז לא היתה תאוות הכבוד שבי-באה על סיפוקה") — העיר הסופר, כי ב-ספוק זה חסר הסיום: "אבל מכיוון שאינני יכול להצליח אפילו למועט שבמועט מדרגת כבוד זו, העלמתי לוותר על הכבוד ככלל, ולבחור בענותה". . . . השחקן **יוסף ירון** ניצל את סיורו באירופה אחרי פסטיבל ה-תיאטרון בפאריס בליקור בעירה האיטל-קית פיוג'י, בה שהה בשעתו כחיל הברי-גאדה העברית. סיפר ירון: "אי אפשר ל-הכיר את המקום. העיר מלאה קייטנים לבו-שי צבעוניים, בניגוד לחאקי ולתותחים ש-ראינו בימים ההם". . . . דירת-סופרים חי-פאית טיפוסית תימסר בקרוב גם לסופר-התמימי **מרדכי טביב**, מחבר כעשב ה-שדה.

★ ★ ★

רגייה של רובינא

פעולתו האחרונה של המחזאי הגרמני המפורסם **ברתולד ברנב**, שנפטר ה-שבוע, היתה הגשת תביעה משפטית נגד ה-תיאטרון הקאמרי. מסתבר, כי בהתאם ל-חוקה, לא היתה לקאמרי רשות להציג את מחזהו הנפס הטובה מסצ'ואן מחוץ לגב-לות ישראל, והמחזאי בעל השם-העולמי ה-צי רגו מאז כשקרא את הביקורות הצוננות על-ההצגה בפסטיבל התיאטרון בפאריס... בקרוב עומד לצאת לאור באנגליה ספרו של **אדוין סמואל**, הנקרא בשם בית בגלוי ומתאר את פעולתו כקצין-מחוז בגליל ב-ימים הראשונים לשלטון המנדט הבריטי ב-ארץ-ישראל... בין הזוכים ברו"ח חיובי כהולכי-רגל זהירים, נמצאו השבוע שחקני ה-ביתה: **הנה רובינא** ואהרון מפסקין.

סקה... אשר לסידרת המאמרים עליו ב-הארץ, שנכתבה על-ידי **שבתאי כבת**, טען בן-גוריון הצעיר כי ידוע לו שלכתב נמסר חומר משטרתי, וכי היה ידוע לו רק שבת-עומד לכתוב סידרת מאמרים בקשר להש-מיות העולם הזה... ח"כ כאגי **בנימין מינץ** שחזאר בהרחבה על דפי העולם הזה (971), נשם לרחחה רק כאשר אחריו בא בתור, בסידרה דת או ביונס, הרב הרא-שי הראשון-לציון **יצחק נסים** (העולם ה-זה 972). אמר מינץ: "ברוך השם. יצאתי מהעניין בנסים"... בתחרות הבינ-סיעתית בכנסת על שיא הנסיעות לחוף-לארץ וכתה-סיעת הציונים הכללים, שששה מתוך 13 חברים נמצאו מעבר לים. הששה: **עזרא איכילוב**, **שמחה ככה**, **שושנה פרי סיני**, **ד"ר בנציון הראה**, **זלמן סי-זאייב** ו**יוסף סרדין**.

★ ★ ★

אוהב, לא שולט

ח"כ הפועל המזרחי **מיכאל חזני**, ש-נשאל השבוע באיזו מידה מקיימת מפא"י את הבטחותיה לשותפים הדתיים בקואליציה, השיב: "מפא"י נוהגת כאותו בעל חוב, ש-הכריז כי חובות ישנים אינו משלם, ואילו חובות חדשים — הוא מחכה בסבלנות עד שיתיישנו". . . . בקשר לגילויים על ח"כ הפועל-המזרחי **יצחק רפאה**, שאחת ידו עושה כמלאכת ההוללות בעוד השנייה מ-חזקת בחרב המוסר, הוזכרה השבוע תשו-רת של פרופסור **ססיל רות** (מתחרז עם מוט), שהרצה בשעתו באוניברסיטה העב-רית על מוסר המשפחה. כאשר נשאל מדוע אינו מקיים את תוכן הרצאתו הלכה ל-מעשה גב בחייו הפרטיים, השיב: "אי אפ-שר לדרוש זאת ממני, כשם שאי אפשר ל-רוש מפרופסור **אברהם הלוי פרנקל** (המרצה על מתמטיקה) שיהיה משו-לש". . . . אגב, לא מימן הוומן פרופסור רות להרצות בפני חוג סטודנטים לעברית באוקספורד, עיר מולדתו. כשנתבקש רות לדבר עברית ולתת לסטודנטים הזדמנות ל-

★ ★ ★

בארים - מיציק עמתי

סגן המפקח הכללי של משטרת ישראל **עמוס בן-גוריון** התנער השבוע להשיב על 400 השאלות של שורת המתנדבים ל-דברי תשובות אלה, רק ע.מ.מ. "שלוש ירקוני עזר לו בניהול המשפט נגד שורת המתנדבים, ואף זאת בזמנו החופשי, בעוד שהמשפט כולו זומן מכיסו הפרטי... ב-קשר לבליווי, מנה עמוס בן-גוריון שורה ארוכה של בארים ומקומות שעשועים, ב-תוכם אדוראדו בחיפה, קוסטייל-באר בתל-אביב, אריאנה ביפה, דולפין בשביציון, ו-תדמור בהרצליה. בהם בילה על חשבונו הוא, בתקציב של לא יותר מ-10 ל"י ל-חודש ובחברתם של ח"כ צ"כ לשעבר וסגן ראש עיריית רמת-גן **שלום יוסמן** ש-קני התיאטרון הקאמרי **חנה מרון** וזלי-מן **לבוש** מנהל משרד ראש הממשלה **תדי קולק**, ואחרון אחרון חביב — שתפו **ישעיהו (שייקה) ירקוני**, שלא גילה לו מאומה על פשרת הייבוא המפוק-פקת של ארסניו, שחקירתה המשטרית הופ-

ארמון
סיגריה קלה ועדינה

שטוחות עגולות
20 סיגריות 320 פרטה

קורס מזורז
23.8
לפקידות
למבוגרים

נחת לשנה
יום —
ערב

2.9
לצעירים

מ.מ.	רק הם 12	מ.מ.
מ.מ.	ת"א, טל. 5061	מ.מ.
מ.מ.	הנרשמת?	מ.מ.

אגד
"ישיר"
נוח ומהיר

נאווין-השנה
כיוונה
הוא

הצט רולקס
הנצויר

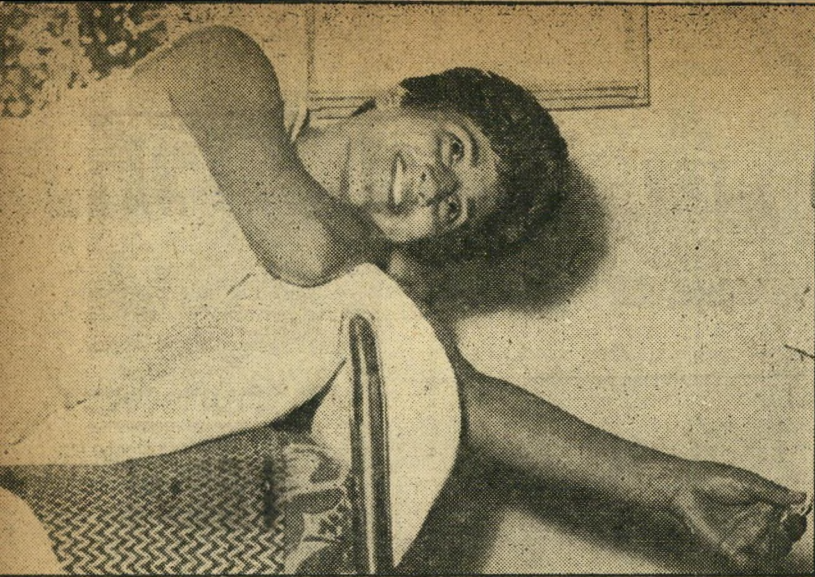
פסוקי השבוע

- שרי-החוף **גולדה מאירסון**, בשיחה עם עיתונאי בריטי על האפשרות שהחלטות ועידת לונדון לא יכללו הכרה בזכות ישראל למעבר בתעלה: "לישראל גב חזק מאד, אולם ייתכן שזה יהיה הקש שישבור את הגב".
- שר הדואר **ד"ר יוסף בורה**, באותו עניין: "הגיעו מיהתעלה עד לונדון".
- ח"כ **מפא"י עקיבא גוברין**, דברו על המצב הכלכלי: "יש לי הרושם שהעלייה היחידה בזמן האחרון היא אצלנו עליית האינפלציה".
- **אלוף דן טולקובסקי**, מפקד חיל-האוויר, ביום השנה השמיני לייסוד החייל: "אימון חיל האוויר אינו דומה לאימון נבחרת הנוסעת למוסקבה. איננו מתכוונים לקראת אולימפיאדה בתאריך קבוע. האולימפיאדה שלנו עם מדינות ערב עלולה לפרוק בכל רגע".
- **אברהם שרון**, לאחר שמישהו ביקש אותו לבל יעלב: "אני בדרך כלל מן העולבים ואינם נעלבים".
- **"וידועת אחרונות"**, על שביתת התחבורה העלולה לפרוץ השבוע: "פעצ ותחבורה ומכה טרייה".
- **איסר יהודה אונטרמן**, הרב הראשי של תל-אביב על בולמוס הכדורגל: "בשנים הקודמות היתה אשה מתפללת שבנה היה מאור-הגולה, ואילו כיום היא מתפללת שבנה היה מאור הגולה".

שלח
שי לחייל
באמצעות

הוצע למען החייל

דאגת העם לחייליו
יסוד בטחוננו

"אני אוהבת רק אותו!" מצהירה דינה בת ה-17. היא הולכת עם שמעון מזה ארבע שנים. השבוע, כאשר נואשו הוריה מלהשפיע עליה בדרכים אחרות, היכזה וכבלו אותה.

"אני אתגרש בנהייה," מכריז שמעון חוד. בהיותו בן 17, איצו אותו הוריו לשאת נערה אחרת. עתה השלים את ההכנות לגירושין, כדי שיוכל לשאת את אוהבתו דינה מדר.

נערה בכבלים

נקמתה של משפחה אשר מחזר-בתה לא מצא חן בעיני האב

הוא הוביל אותי למחסן, ואמר לי לשכב על המיטה הישנה. נשכבתי. הוא חזק מני, ידעתי שאם אסרב או הוא יכה אותי. גורא ובכל זאת ישכיב אותי על המיטה. הוא אמר לי שלעולם לא אלך יותר עם שמר עון וקשר אותי בשרשרת. כל הלילה שכבתי ככה. למחרת באה אחותי הקטנה. נתתי לה פתק שתרוץ לשמעון ותמסור לו אותו. היא רצה. אחר כך באה אמא שלי והביאה לי אוכל. היא אמרה לי שלא אלך עם שמר עון. אבל אני אוהבת אותו.

"אחר כך באה המשטרה. עכשיו אני הור לכת עם שמעון. אני גרה בבית שלי. לוקחת לי אוכל, אבל ההורים שלי לא מדברים איתי. עוד מעט אתגייס לצה"ל ואחר כך אתי חתן עם שמעון."

★ ★ ★

רוצים להתחתן

שמעון חייך. הוא הסתכל על ידידתו, הוציא את תעודותיו מכיסו והראה על קבלה ממשרד הרבנות: "זאת קבלה שאני צומד להתגרש מההיא. שילמתי כבר דמי רישום ובעוד שבועיים אתגרש. כבר ארבע

באחת עשרה, כשכולם חזרו מהקולנוע, דינה לא חזרה. היכיתי בחוץ. היה כבר שתיים עשרה והילדה שלי איננה. היה אחת, שתיים. היכיתי והיא לא באה. היכיתי עד הבוקר. או הלכתי לאיזה חבר של דינה. הוא אמר לי כי היא הלכה אל שמעון. אותו שמעון ימח שמו. הלכתי לשם. והיא באמת היתה שם.

"אמרת לי לה שתלך לקיבוץ, למוסד ילדים. אבל היא לא רצתה. רשמתי אותה לבית ספר של אחיות, אולם היא עוד לא נת קבלה. אמרו שיש חור גדול. כמה שהפצתי מ' בה לא היה טוב. היא לא דיברה, אבל היא לא שמעה בקול אמא שלה. ואני רוצה רק טוב בשביל הילדים שלי. אני עובדת כל יום מחוץ לבית, רק שיהיה טוב לילדים שלי. לפני כמה ימים לקחה כסף והלכה

יש יושב שוטרים עמלו השבוע בפטיש ואיזמל. בתוך מחסן גרוטאות בשכונת החיילים המשוחררים בפתח-תקה. על מיטת ברזל תלודה שכבה צעירה חטובת-גו, לבושה חזאית צבעונית וחולצה לבנה. שרשרת עבה ריתקה את הבחורה למשכבה. לבסוף הצליחו השוטרים לנתק את הכבלים מהמיטה. אך הצעירה לא התנחמה. היא המשיכה להתפח: מנעול השרשרת, שהידק את ידיה זו לזו, מאן להיפתח. השוטרים העלו את הבחורה על טנדר משטרתי שהמתין בחוץ, בין עשרות סקרנים, הטיעה לתחנה. שם. לאחר עמל נוסף, בותקן סופית הכבלים. רק אז היתה דינה מדר חופשיה לנענע את זרועותיה. הבחורה צולמה, עם ובלי כבלים. סמל משטרה רשם את עדותה, הכניסה לשני תיקים: אחד נגד אביה יפתח, השני נגד אחיה יעקב. האשמה: כבילתה של דינה בניגוד לרצונה. לצד דינה עמד, כל אותה שעה, צעיר רוז, שחרתה, בעל עינים יוקדות. היה זה ידיה שמעון, שבגללו אירע כל המקרה. הוא חיכה בסבלנות עד גמר החקירה וכשהודיע השוטרי לבחורה כי היא חופשיה ללכת, יצאי השניים לרחוב, יד ביד.

★ ★ ★

נשיקה ראשונה

היה זה באחד מערבי הקיץ, לפני ארבע שנים. צעירים משכונת החיילים המשוחררים אהבה אמריקאי. הגיבור תפס את אוהבתו בכוח. היא ניסתה להתחמק. לבסוף נאותה לו והוא נישק אותה בכל להט אהבתו. שמעון חדר בן ה-17 עקב אחר המתרחש בנשיכה עצורה. לידו ישבה דינה מדר, שכונתו. הסרט נגמר, כשהאהובה בורעות הגיבור. דינה קמה והלכה. אחריה פסע שמעון. לפניו שאר צעירי השכונה. לפתע הושיט שמעון רגל בדרכה של דינה. היא צעקה: "מה אתה רוצה ממני?" צעקה נחנקה בנשיקה להט. היתה זו אהבה מנשיקה ראשונה.

★ ★ ★

נשואים מאוונס

פת מדר, אביה של דינה, היה עדיין שוליה של קצב כאשר עלה לפניו שלוש שנים שנה מתימן. שני בניו מאשתו הראי שונה גדלו והחלו להתפרנס מעבודתם, יפת התחתן שנית. דינה היא הבכורה מבין ארבע בנותיו מנשואיו השניים.

כיום יפת הינו בעל איטליו משגשג. שהפך ברבות הימים לא רק לעסק פורח אלא גם למרכז חברתי, בו אפשר לשמוע את החדשות האחרונות של השכונה.

לפני שנתיים, סיפרו לקוחותיו של מדר על מקרה מעצבי. בתו הלא-נשואה של אחד השכנים נכנסה להריון. כולם ידעו כי האב לא היה אחר מאשר אותו שמעון חדר. אך שמעון סירב בתוקף לשאת באחריות ה' ניסורית במקרים אלה, לשאת את הצעירה לאשה. הוא טען בעקשנות כי הבחורה עצמה פיתחה אותו ועל כן ראה את עצמו חופשי מכל התחייבות.

קרובי ידידי הבחורה השיבו כי שמעון אנס אותה. אם לא ינהג כגבר ירא-שמים ויתחתן עם אם בנו, הודיעו בפירוש, יעשו בו שפטיים. בחוץ בתוקף לשאת באחריות ה' נכנע שמעון ללחץ הוריו. הוא הסכים ל' שאת את הצעירה לאשה, בתנאי שהיא תמ' שיך לגור בבית הוריה והוא בבית הוריו. אם, בתום שנה וחצי לאחר החתונה, לא ישלמו השניים בנייהם, יתגרשו. באם ימות הילד לפני כן, יתגרשו לפני כן. שמעון היה אז בן 17.

★ ★ ★

"עובד את בתו!"

בין המתווכים בפרשה העגומה, בלט בתקיפותו יפת מדר. על כן, כאשר שמע שוב את שמו של שמעון חדר, לא

אביה של דינה. יפת מדר, משחזר את סכיניו בספרו ללקוחותיו על שינאתו לשמעון.

זאת המיטה אליה נכבלה דינה.

שנים שדינה ואני הולכים יחד. בהתחלה הס' הרנו את זה. ואז לפני שנתיים היה המקרה עם הבחורה ההיא. הילדה שלנו כבר מתה. כבר יכולנו להתגרש, אבל לא מהירתי, כי לא היה דחוף.

הם אומרים עלי שאני לא עובד. זה לא נכון. בחורף אני עובד באריזה. רק בקיץ אני לא עובד, כי אני לא צריך הרבה כסף. וטוב לי ככה. לדינה אולי יש כוונות רציניות, אבל לא נתחתן עכשיו. למה כבר להכביר על עצמנו בעול משפחה? טוב יותר ככה. עכשיו אני מחפש לי עבודה. אחרי שאסדר, בעוד שנה בערך, או נתחתן."

במרחק של 300 מטרים מבית משפחתו של שמעון חדר, עמד יפת מדר והשחיו את סכיני הקצבים שלו. "האמינו לי" הוא צעק כלפי ידידיו שבאו לקנות בשר. "אם לא פחדתי ללכת לבית-הסוהר למשך כל ימי חיי, הייתי רוצה אותו בסכין הזאת." ובי עברו לדבר על בתו, הוסיף: "היא כבר לא הבת שלי. בחורה שמתנהגת כרצונה לא צריכה אכא! אתם רואים לאן הגענו?"

אליו. זה היה 20 לירות. אני יודעת שהיא עושה כל זה בשבילי."

★ ★ ★

זעקת הקרב

דינה ישבה בבית הוריו של שמעון. היה זה יומיים אחר שחרורה. החבורות עדיין נכרו בה. היא אחזה בידו של שמעון שליטף את ראשה בעדינות. אמו של שמעון שושנה חזרה מעבודתה במרפאת קופת-חיי לים. ואז סיפרה דינה: "במוצאי שבת ה' לכנו לסרט. זה היה בקולנוע היכל בפתח תקוה. שם הסרט היה זעקת הקרב. בשעה אחת באתי הביתה. ההורים שלי כבר חיכו לי, ושוב החלו לריב אתי על שאני הולכת עם שמעון."

"ביום ראשון לא הלכתי לעבודה. אני עור בדת במשקבית ברמת-גן. הורי היכו אותי, ככה שכל היום שכבתי במיטה, כלי-כך כאב לי. הם היכו אותי כשישנתי. פשוט העירו אותי במכות. למחרת בא אחי ואמר לי: בואי תראי איפה תישני הלילה!"

היה במצב רוח סולחני. על אחת כמה וכמה כאשר קשרו השמועות את שמו של שמעון בשמה של בתו הוא. דינה.

שמעון הכחיש את הכל. אך מדי פעם, הוסיפו השכנים לספר לאב הנרגז כי ראו את בתו בחברת שמעון. שוב הפציר הקצב במחור הצעיר, הפעם בליחי איומים. שמעון ודינה חדלו להתראות. שבועות לא נפגשו השניים, עד אשר, במקרה, נתקלו איש ב' רעותו ברחוב. מאז לא עזרו איומיו של האב. דינה, שהיתה מקבלת מכות נמרצות מאביה ומאחיה השביה בעקשנות: "אני אוהבת אותו."

דמו של יפת התחיל לרתוח. הוא סיפר באטליו: "שמעון זה הוא פוחז. הוא אינו מרוחץ פרוטה. כל יום יושב בבית ומשחק קלפים. מה הוא רוצה מבתי?"

סיפרה האם: "לפני כשבוע ביקשה מי אתנו דינה לירה, כדי ללכת לקולנוע. נתנו לה ובקשנו שלא תלך עם אותו בחור. היא נענעה כראשה והלכה. זה היה בשמונה."

היתה זו טענה בלתי נעימה כלפי מומי...
ההכרזה, שמיד לאחר משחק הגומלין...
נבחרת. על כן לא היו גם מצדיו הנלהבים...
ביותר של סוחר נרעשים כאשר פוטר מי...
תפקידו כמרכיב הנבחרת, בלחץ שלטונות...
הצבא שסרבו לשחררו לתפקיד זה.

שחיה

כשולן קפוא

צי הספינות והסירות שהפליג בראשית...
השבוע שעבר מפולקסטון שבבריטניה לעבר...
כף גרין נו שבצרפת. משם עמד להינתן אות...
הזינוק לחציית תעלת לאמנש בשחיה, הפליג

מרכיב נבחרת סוחר...
גיבונס אמר שהוא הסכים

בקול תרועה גדולה. צבא עתונאים וצלמים...
עט על 22 השוחים משוחי השומן. תזמורת...
העיר השמיעה מנגינות לכת. כמעט ונשכחה...
הפרשה העגומה שהתעוררה עם סילוקם של...
השחינים המצריים ופרישתם של הסורי והי...
הלבנוני.

את מקומם של הערבים תפשו מספר שחי...
יינים, שאמנם לא נכללו ברשימה הרש...
מית של השוחים, אך הוכנסו אליה בעקבות...
פרישת חמשת הערבים. בתוכם היה יוסף...
קלינגהופר (23), סטודנט ישראלי השהה בי...
אנגליה, שבא לייצג את ישראל במשחה הי...
בינלאומי עקב העדרה מחמת מחלה של הי...
שחינית עזנה בורנשטיין.

גם הודעת החזאי כי מוג האויר התקין...
עלול להשתנות, וכי ציפיה סערה בתעלה...
לא יכלה לקלקל את מצב הרוח. לא היה...
כל סימן בולט כי מי התעלה השקטים עומ...
דים לסעור, ופה אחד החליטו השחינים...
יהמארגנים להמשיך במצע.

אולם ברגע בו הגיעו הספינות לחוף צר...
פת, שינו כבר רבים את דעתם. באמצע ה...
דרך החלה להתחולל סופה שגרמה לכך ש...
חלק מהספינות לא הגיעו כלל לחוף.

אלה שהגיעו לכף גרין נו, היו כולם חר...
לים במחלת ים. 14 שחינים הודיעו על...
פרישה מיידית, וזו להענקת פיצויים בסך...
25 לייש כדמי טרה.

הסקיטי נשאר אחרון. רק חמישה...
גברים ושלוש נשים קפצו למים הגועשים...
כאשר ניתן אות הזינוק עם שחר. יוסף...
קלינגהופר לא היה בין הקופצים, מאחר ש...
סבל כמחלת ים.

כל שוחה לוח בשלוש סירות לחיי, שהיו...
נאלצות לקיים קשר אלוטמי כדי לשמור על...
המגע ביניהן. נרמה היה כי שמנות השוחים...
האמצעים יצליחו להתגבר על הגלים.

אולם כעבור שעה בלבד, החלו הסירות...
למשות את השחינים אחד אחד מתוך הי...
מים. לאחר ששכבות השומן העבות לא הצ...
ליחור לשמור עליהם כפי הקפאון.

11 קילומטר בלבד מנקודת הטיום, משו...
הסירות את גיק לנו (32), מתאבק סקוטי...
שהחזיק מעמד משך 11 שעות שחיה.

עסקים

הדלת החורקת

כאשר נודעו בשבוע שעבר תוצאות הי...
ברור בין ד"ר יוסף לאם, נשיא התאחדות...
הכדורגל, לבין אלברט גברי גיבונס, מאמן...
הכדורגל האנגלי של נבחרת ישראל, שנס...
תימו בסילוקו של גיבונס מאימון הנבחרת...
שבועיים ימים בלבד לפני מבחנה הראשון...
במשחקים על אליפות אסיה בהונג-קונג...
היה ברור כי היתה זו אחת השגיאות החמור...
רות בתולדות הכדורגל הישראלי.

ד"ר לאם ידוע כאיש יקר, ישר ועדין...
נפש. אולם שיקוליו בפרשת המאמן הושפעו...
במידה רבה מהיותו נתון להשפעתם הצע...
קנית של אנשי מכבי בהתאחדות וביחוד זו...
של מקים השערוריות התמידי זלמן קליאוס...
איש מכבי תל-אביב. רצונו של ד"ר לאם ל...
החזיר את השלום והשקט בהתאחדות הכדור...
רגל היה המניע העיקרי להחלטתו הגורלית.

אולם ההחלטה לא הולידה את השקט. היא...
גרמה לסערת רוחות שכמוה לא ידעה מי...
עודה עסקנות הספורט בארץ. ד"ר לאם...
הוצף במטר מחאות של מומחי כדורגל, צלי...
צולי טלפונים המידיים הסרירו את מנוחתו...
בטאונים רשמיים של אגודת הפועל האשימו...
אותו בגלוי בחריגה מסמכויותיו ובהחלטה...
חד-צדדית. התוצאה: השבוע הודיע לאם על...
התפטרותו מתפקידו כנשיא התאחדות, בי...
יום בו תכנס האסיפה הכללית.

ההגנה בנפרורים. העוקץ בכל הפר...
שה היה שאיש לא הטיל ספק ביכולתו של...
גיק גיבונס כמאמן. להיפך, לאחר סילוקו...
יצאו אפילו מתנגדיו המושבעים במחמאות...
ותשבחות לפעולתו, ולתרומתו לכדורגל הי...
ישראלי. המחלוקת התעוררה רק סביב סמ...
כותו של גיבונס להרכיב את הנבחרת.

בכל ארצות העולם מקובל כי מאמן הנב...
חרת הוא גם מרכיבה. סמכות זו סירבו...
קברניטי הכדורגל בארץ להעניק לגיבונס...
הם העדיפו לחייה בידי אדם אוניקסיטיבי וי...
בעל עמדה, למרות שהבנתו בכדורגל קלושה.

אלוף משנה שמואל סוחר, שמנמן וחיי...
כני, היה משך שנים צופה כדורגל נלהב...
מדוי המברקים היו בולטים בכל תחרות...
כדורגל חשובה, תמיד ביצע המרכיב.

כמה שחקני כדורגל זוכרים שאך לפני...
תקופה קצרה הסבירו לו את עקרונות המש...
חק, בעזרת קופסת גפרורים בקפה תל-אביב...
כאשר סולק לפני שנה ומחצה מרכיב...
הנבחרת הישראלית הקבוע, ארתור באר...
בשל היותו איש הפועל, חיפשו אנשי ההת...
אחדות אחר אדם בלתי-משוחרר, שאינו נוטה...
לאף אגודה, שימלא את מקום באר. באופן...
טבעי נפל מבטם על דמותו העגלגלה של...
אלוף-משנה שמואל סוחר. למעשה הצטמצם...
תפקידו של סוחר בהסדרת הבעיות הצבאי...
יות של הנבחרת, כמו ייחורן משירות...
מילואים והסדרת חופשותיהם של חיילי...
צה"ל בנבחרת. את הנבחרת הרכיבו כבר...
העסקנים, לפי השיטה הברוקה של פיפטי...
פיפטי.

הופעתו של גיבונס, שניסה בכל רצונו...
הטוב לבחור את סגל הנבחרת לפי כושרם...
של השחקנים ולא לפי השתייכותם האגוי...
דתית, היתה עובדה בלתי נעימה לכמה עס...
קנים שראו את סמכויותיהם נשמטות כי...
ידיהם.

גלוי מרעיש. השבוע, גילה גיבונס...
שהפך לשונאם המושבע של עתונאי הספורט...
בישראל, לאחר יחסם הבלתי-הוגן כלפיו...
ברשימה בהארץ: "אני מרגיש שעלי להשיב...
להאשמות שהוטחו כלפי עליידי האדונים...
קליאוס, אבני, לאם וסוחר כאילו יש לי...
דעה מוקדמת כלפי כמה שחקנים ויכולת...
משחקם."

האשמות אלה התייחסו לאי הכללתם של...
נח רזניק, שחקן מכבי תל-אביב ואשר...
בלוט, שחקן הפועל תל-אביב, בנבחרת...
טען גיבונס: "רזניק יצא מן הסגל בגלל...
תאונה — יד שבורה שטיפלו בה פעמיים...
שבוע לאחר מכן אירעה לו תאונה מכאיבה...
כשנפס בווער נשפך על רגלו...
"אשר בלוט הוצא מן הסגל משום שבאר...
תה תקופה חסר את התכונות החיוניות לי...
תפקיד רץ צדדי."

אולם גלוי מרעיש של גיבונס היה:...
"אם אין אלוף-משנה סוחר סובל מזכרון...
לקוי, יתכן ולא יראה לנוח לו להיזכר כי...
כאשר ציינתם בפניו עובדות אלה הביע הוא...
הסכמה מלאה לדעותי והוסיף כמה הערות...
אחרות שלא אוכירן בזה."

תחרות "ראלי"
זהה את הפסוק בו מפקרת השבוע נערת "ראלי" וזכה באחד...
הפרסים הנדולים: פרס ראשון — זוג אופני "ראלי"; פרס...
שני — שיעון יד נהדר 250 פרסים של עמי נלובוס כל אחד.

תנאי הפתרון:
אל תתלוש את תמונת-הנוף הנו...
מספיק לשלוח את הפתרון הנ...
כיון ל"תחרות ראלי", ת.ד. 136...
תל-אביב ולציין (א) היכן מבקרת...
נערת "ראלי" בגליון 984; (ב) את...
שמך וכתובתך; (ג) אם ברשותך...
אופניים ואם כן מאיזו תוצרת...
(ד) מדוע תרצה באופני "ראלי".

פרס עשר לירות
"ראלי" - אופני הפלדה
"RALEIGH" - The All Steel Bicycle

Table with 10 columns and 10 rows, containing numbers 1-59 in a grid pattern.

מאונך: 1. המטבע...
העובר כאן לסוחר;...
4. אחד מחמכי הי...
זשנה; 10. יום ללא...
תחלה; 11. כלי בי...
שחמת; 13. סימן...
זאת המפלגות הסר...
ליות בבחירות לי...
נסת השקשית; 14...
נזול ההופך את הי...
ש הנובע לשימוש...
15. סמל הגבורה בי...
אבר יהודה; 17...
ודיבורת...; 19...
נזר שם אופייני...
חורף; 20. מקצועו...
הראשון של דויד...
ן-ישי; 22. האי ע...
יו בנייה נייריות;...
21. אויב; 26. מת...
27. כלי חינוי...
דייש; 30. אישור...
לכרות; 32. צורה...
יאמטית; 33. רא...
שית כל הצטדקות;...
3. בלבד; 36. בסר...
לם הטונים; 37. פרי...
המוגש במיוחד לי...
לתינוקות; 39. המלכה שקדמה לאסתר;...
41. מכה יבשה על העין; 42. ירבעם לנבט;...
44. רע לב; 46. ישוב בעמק; 48. ראה...
שאלה ראשונה; 50. בירה אירופאית; 51...
מביעים אותה לאבלים; 53. שם פרטי...
לנערה; 55. חבר; 57. חיל ים; 58. יום...
חשוב בשבט, ראש השנה לאילנות; 59...
מפקד הצי הבריטי; 60. אתר.

בומבה מתפוצץ. זאב ("בומבה") צור, איש התיאטרון הקאמרי, מרגיש את עצמו ממש כחתן, כשהוא מנישק את רותי, הכלה. הוא חיכה להזדמנות זו זמן רב.

הרגע המאושר. לאחר ענידת הטבעת וניפוץ כוס הזכוכית, מתכונן יוסלה מרימוביץ לנשיקת הבכורה, להנאתו של כל הצופים. חתונתו של יוסלה בין נסיעה לנסיעה, איפשרה לו ירח דבש בן יומיים בלבד, אותו בילה עם אשתו במלון אכדיה. משם נסע לרעננה לברוש את בגדי האימון שלו, לקחת חלק בתכונה לקראת משחקי אליפות אסיה.

יוסלה מרימוביץ - רותי כץ 1:1

זאת שייע גלור

יש עכשיו תכנית לקחת את הנשים של השחקנים ולשלוח אותן קצת לאירופה שיראו גם כן משהו. עד אמריקה אי אפשר לקחת אותן. אני באמת לא יודע איך רותי תסכים שיוסלה יסע תיכף אחרי החתונה. אולי היה כתוב בתנאים שהיא לא תעקב אותו בנסיעות.

היה כל כך הרבה רעש בחתונה, שלא הספקתי לברך אותם כמו שצריך. או עכשיו אני מאחל להם הצלחה בנשואים. מה אני צריך להפסיק את ההרצה באמצע ואני בכלל אגיד להם יותר? ליוסלה אני יכול להוסיף שלא יפחד מזה שתבעו משניו בעתונים שגנבה את מקומו בנבחרת. עוד רחוק הי"ם שגנבה את המקום.

יוסלה הוא כמעט בין האחרונים מהחברה והתיקים ממכבי שמתחתנים. הוא הכי ותיק והגיע הזמן שיתחתן. עכשיו התור של חל' אולה.

ה הזכיר לי קצת את הזמן שאני התחתנתי לפני שלוש שנים, אחרי ש' הכרתי את פנינה הטלפוניסטית באגה. שהיא עכשיו אשתי. אי אפשר להגיד שאשה מפ' ריעה לשחקן כדורגל. יש דברים שכן ויש דברים שלא. ככה, בדרך כלל, היא לא מפרי' עה. אבל כשמתחילים לנסוע, אז מתחילות הצרות.

הגול. אני מתפלא שהוא עוד מתרגש, הוא עבר את גיל ההתרגשות כבר.

ניצולתי את ההזדמנות כשאשתי לא ראתה, לתת לרותי כץ נשיקה. היא באמת בחורה בשביל להתחתן. עם יוסלה היא הולכת כבר הרבה שנים. נדמה לי ש' היתה בנות של הכדורסל במכבי או שאחור' תה היתה. הוא הכיר אותה שם והיא לקחה אותו טוב בידיים.

היה שם אוכל טוב והכל היה בסדר. לא היה חסר כלום, רק קצת יותר מדי ער' גות. בכלל זה נוח לעשות חתונות בנוגה, זה מרכז העיר ובאים המון אנשים שרגי' לים לבוא לשם כל יום סתם לשבת.

החברה לא רקדו כל כך הרבה, מפני ש' עוד לא יודעו מי נוסע ומי לא. אבל מי ש' עשה שמח זה היה אחד ויסקוביץ. אני לא יודע אם הוא שחקן או מה, אבל לפני שהוא מתחיל לדבר הוא שותה כמה ספלים של קוניאק.

ה רגשנו את זה כבר בנסיעה לרוסיה, ש' שמשוה לא בסדר עם יוסלה מרי' מוביץ. בדרך כלל הוא היה הולך עם בחור' רות ומניות. מה יש? הוא בחר יפה ופעם הבנות היו משתגעות אחריו. אבל בנסיעה האחרונה הוא נזהר. כנראה שידע כבר מה' חתונה הזאת.

זה היה ביום שישי זה. באותו הזמן היו תה אסיה בהתאחדות הכדורגל, בה היו צריכים להחליט מי נוסע להונגקונג ומי לא. חיכו שם, כל השחקנים של הנבחרת, ל' דעת מי יהיו אלה שיצאו. פתאום באים ר' מספרים שלא משחררים את סוחר מהבאב ושלום מתפטר. אי אפשר להגיד איך זה השפיע עלינו.

איך שלא יהיה, בגלל החתונה לא הפסיקו את האימונים של הנבחרת. יר' סלה, קיבל חופש רק עד יום ראשון והיה צריך להפסיק את ההרצה באמצע ואני בכלל לא באתי לאימונים. קודם כל, אני עוד לא יודע אם אשתי תתן לי לנסוע, וחוזר מזה לא שיחררו אותי עוד בעבודה. הזמינו אותי לבוא לאימונים ושפילג אפילו בא אלי ל' עבודה לצעוק למה לא באתי לאימון. אבל כל זמן שלא משחררים אותך, אתה לא יכול לעזוב את העבודה. מספיק מפסידים כשכבר משחררים אותך.

נחכה ונראה מה שיהיה. לפי דעתי, בטח שיקחו אותי. כל הסגל צריך להישאר אותו הסגל במשחקים נגד רוסיה, היות ואנחנו בכושר של כמה חדשים. אפשר, אם רוצים, לעשות כמה חילופים בשחקנים שלא משח' קים ורק נוסעים.

בעצם הן קצת צודקות. נסעתי כל כך הרבה, שאשתי אומרת שאני בא הביתה רק לעשרה ימים חופש בין נסיעה לנסיעה. הן גם כן רוצות לנסוע. עכשיו אני לא יודע אם אשתי תתן לי לנסוע להונגקונג. בשביל מה התחתנה איתי — שעוד פעם לא אהיה חדשים בבית?

שמעתי שאם יש ילד, או האשה יכולה להוציא עוד צו מניעה בבית המשפט שאני לא אסע. מול שאין לי ילד, אבל אשתי יכולה עוד להביא את הילד של השכן ולעצור אותי. אני מנסה להסביר לה בטובות: זה לטובתך ולמענך, ועוד כל מיני פתגמים, וזה לא עוזר. הפתרון יהיה לפנות לדי'ר לאם שיהיה בורר בינינו.

הוא נתן גאום ציוני שלם. צחקו כל כך שלא הספקתי לשמוע כלום. שמעתי משהו שהוא אומר, שיוסלה זה נכס האומה וש' היום לא משחקים כדורגל אלא בכדור אה' בה. בעצם, תשאירו את זה פתוח. אני עוד בשאל מה הוא אמר בדיוק ואמסור לכם בפעם אחרת.

איך שלא יהיה, זאת היתה חתונה גדולה.

עד שהגענו לנוגה, יוסלה כבר הספיק ל' שים את הטבעת ולשבור את הכוס בלי ש' נראה. היו שם המון אנשים, אפשר היה לח' שוב שזאת תחרות כדורגל. מי לא היה שם? היו כל כך הרבה שתתארו לעצמכם שאני כבר לא הכרתי את כולם. כל חבר הביא איתו עוד חבר והקפה היה מלא. אוהדי מכבי, אוהדי יוסלה ואוהדי רותי. גם השח' קנים של הקאמרי, שיוסלה הוא החבר שלהם ודובר איתם כל היום.

את יוסלה בעצמו אי אפשר היה לחפש. כל אחד נראה שם כמו חתן. בסוף הכרנו אותו לפי הפפיון. היינו הולכים עם זה בדרום אפריקה וזה לא עושה עלי יותר רר' שם. ספרו שלפני החופה הוא נראה כמו לפ' ני המשחק במוסקבה, אבל כשאני ראיתי אותו הוא היה מועי ושמת, כאילו נתן את

מה שאני רוצה להגיד לכם, הוא שלא צריכים לזלזל במשחקים בהונגקונג. שמע' תי שרבים חושבים כאילו האליפות כבר נמצאת אצלנו בכיס, ולא חשוב אפילו מי שיסע לשם ואם יש מאמן או לא. זה לא כל כך בטוח.

היינו בכל כך הרבה ארצות שאני לא זר' כר אם היינו בהונגקונג או לא. מה שאני יודע הוא שזאת קולוניה בריטית, כמו שרר' אים אותה בסרט גנעת האהבה ושלא צרי' כיס לשלם שם מכס. שמענו גם שזה מרכז השוק השחור בעולם, אבל מה זה משנה לנו? אנחנו לא סוחרים.

הסכנה הגדולה עלולה להיות שהסינים משחקים שם יחפים ואי אפשר לשחק איתם, מפני שכל הזמן יש פחד שדורכים להם על הרגליים, ובעצם הם נותנים ברגליים יחפות בעיסות פי עשר יותר חזקות ממה שאנחנו עם נעליים. יש להם צפרניים ארוכות.

אני לא יודע אם יש לי הזכות והרשות לתת הבטחות בשם כל הנבחרת, מפני שאני לא הקפטן ולא המרכיב. אבל מה שאני מר' גיש זה שאם נגד הרוסים יצאנו בתוצאות יפוד, נוכל לשחק גם נגד קוריאים.

אני באופן אישי רוצה עוד להוכיח לסו' חר ולכלל אלה שאומרים שאין לי מקום ב' נבחרת שהפירמה גלור עוד לא מתפרקת.

ניצול ההזדמנות. אני מנסה ללכת. לדעתי היתה זו הפעו' לה שאיפיינה ביותר את חניגת הנשואים הממושכת, שלכל אור' כה התנשקו ידיים ורעים באיחולי אושר לזוג הפופולרי.

לחיי הנבחרת. שחקני הנבחרת מקישים בבקבוקי הבירה להצלחת נשואי הווג ולהצלחת הנבחרת במשחקי הונגקונג. מימין לשמאל: שאול מתניה, רותי (הכלה), רחביה רוזנבאום. משמאל זה אני שייע גלור.

סרטים

זיהו בין כוכבות

זהב נאפולי (ירון תלאביב; איטליה) הוא פרי יצירתם המשותפת של שני אלילי קולנוע האיטלקי, קארלו פונטי ודינו דה י'רנטיס. הוא הוסרט עוד לפני מריבתם ה' דולה וניתוק הקשרים ביניהם בגלל ריב לכוכבות בין סילבנה מאנגנור-לורנטיס וסופי לורן, בת טיפוחו של לורנטיס.

הם יצרו או את זהב נאפולי כרי לתת ל' שתי הכוכבות את היכולת להתמודד על הבד סרט אחד, לעיני הצופים. הפוצאה: סילי' ננה מאנגנו מאפלה בכשרון משחקי על ירן, העולה עליה בנעוץ אברים.

שלא להתחשב בתחרות זו, יצא זהב נאי' גולי — כמעט דרך אגב — יצירה קולנו' עול' משלמת, הודות לכימויו האמנותי של יטוריו דה סיקה.

הסרט מורכב מארבעה סיפורים, אפיונות קטנית בחיי אנשים קטנים, שהמשותף לכו' הם הוא היותם בני נאפולי, המאפיינים כי' זתהגותם ובהחיותם את כל מה שמתחבא מאחורי העיר.

הטוב שבסיפורים הוא הנשואין, שהוא גם נגונה והמזור שבהם. כוכבת מאנגנו מופי' נה בו בתפקיד יצאנית השואפת למנוחה לפינה משלה, נישאת לבחור שאינה מכירה אותו כלל. מאוחר יותר היא מגלה כי הוא שאה כרי לייסר את עצמו בגלל התאבדות ערה שלא השיב לאהבתה, מחליטה לחזור ל'נות. אולם מראה הרחוב השומם, מחוירה זורה לבית שלא יהיה לה בו בעל, אך יתהיה ביתה.

זהב אנרשי. מבחינת המשחק, מעלה זקומיקאי טוטו את סיפור הבוס למקום ראשון. טוטו הוא כרוז מודקן, בעל-מש' נחה שבריון פלש לביתו, הפיל מוראו על נני הבית.

שיטתיות של יחידה צבאית. לאחר שוד שיג' רתי של רכבת משא, בו נהרג חייל אמרי קאי, מקבל ריאן לכנופיתו ברנש חד-לשון (רוברט סטאק) שאינו אלא סוכן חשאי של הצבא האמריקאי, דבר הברור לכל צופה אם כי ריאן אינו יודע אותו, משום מה. כשמתגלה זהותו האמיתית של סטאק מת' חיל הציד העקשני ברחובות יפניים ציו' ריים, המסתיים בצניחתו של הנבל ריאן ממרומי בית הבמבו.

השמות לב רבה יותר מכוונות הגנטי' טרים מושכת להפחפיה היפנית שירלי יא' מגוצי, הממחשה את כל המעלות האנחותיה של הגיישות היפניות.

גלגול נשמות

הציד האחרון (אסתר, תלאביב; אר' צות-הברית) הוא מערכון מוכתם דם, ה' מציג שתי דרכים לציד הבופלו: האכזרית והבלתי מהוקצעת, זו של הציד-נבל רוברט טיילור והחלקקה בה משתמש סטיארט גרגיר עדין הנפש. שתי הדרכים מסתיימות כמובן במותה של החיה.

מלבד בכעיה זו, מתנגשים שני הציידים גם ביחסם אל זכרה טיג'ס, המשחקת זו ה' פעם הרביעית תפקיד נערה אינדיאנית. ציד טיילור גורר אותה בסוית למחנהו כדי ש' תשמש לו כסבחיית.

עבור זה מקבל טיילור את המגיע לו, כאשר הוא עוקב אחרי הזוג גריינגר-פיג'ט הבורח מפניו, אורב לילה תמים בפתח מע' רה בה הם מסתתרים ומוצא את עצמו כי' בוקר בגלגול של גוש קרח קפוא.

יומן החדשות

לידות. ג' דושין וכל השאר

לאחר צפייה, של שש עשרה שנות נשואין לכוכב לורנס אוליבייה, ולאחר שהכריזה לפ' נ' שלושה שבועות על לידה קרובה, הפילה

כוכבות לורן (ימין) ומנגנו (שמאל) ב'זהב נאפולי'

על יצאנית החוזרת הביתה ואשה השוכחת טבעת

השבוע כיכתב חיוויאן ליי (42) את תינוקה מחמת התרגשות... כוכב אחר בן אותו גיל, רקרן ג'ין קלי, הגיע גם הוא למשבר לאחר 15 שנות נשואין, הודיע השבוע על פרידה מאשתו בטסי (מארט') בלייר... בלה לוגווי, השחקן ההונגרי שקנה פירוטום כי' סרטי אימים הוליוודיים, נפטר השבוע.

מוצג וראוי

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי' הארץ ואשר העולם הזה ממליץ לראותם.

השעות הגורליות (חן, תלאביב) מה קורה כאשר רגיל חוזר לביתו ומוצא בו שלושה פושעים בורחים. על המאבק כי' נפשו של האב והבעל, בין חובת ההסגרה והדאגה למשפחתו.

נערה קרושה זו (אופיר, תל' אביה) בריג'ט בארדו מקימה שערוריות, שורפת דירות, מכה גברים ומשחקת פוקר בקוקטייל צרפתי משכר.

אילו בולם היו כמוהם (אורה חיפה) אוטופיה על שיתוף פעולה בין מע' צמות להצלח חי' אדם.

חופי הכרז (בת גלים, חיפה) שער מאלף לאורחי חופה (בת דמותה האמי' הית של עיר נמל גונסטריית. מרלון ברנדי

גלים קצרים

חוזרים ויוצאים

יצחק שמעוני טרם חזר על חלומו ל' הקים לתחייה את בת-השעשועים שהוליד עם שובו מהשתלמותו בארצות-הברית, תוכנית הבידור ינשופים וחיוכים. הוא עו' שה מאמצים לחדש את התוכנית, בשם אחר ובמתכונת חדשה, כתוכנית חודשית (במי' קום שבועית) החל מחודש אוקטובר. אבן' הנגף העיקרית: טרם הובטח הקצוב לתיכ' נית החדשה-הישנה... מנהל קול ישראל צבי זינגר יצא בימים הקרובים לסיור מי' מושך בתחנות הרדיו של מדינות אירופה, כדי לנסות ללמוד משהו על ניהול תחנת' רדיו, הסיור י'ערך על חשבון אירגון ה' תרבות והמדע של האר'ם. בהיעדרו (כמו בנכוחותו) תנוהל התחנה למעשה על-ידי סגנו, חנוך גיבתון... לקראת שעון-החורף הממשמש ובא, יחולו כמה שינויים בלוח' הזמנים של המשדרים, אם כי לא יחול כל שינוי יסודי במערכת-המשדרים עצמה. ה' שינוי העיקרי: תוכניות הבידור הגדולות ישודרו בחורף לא החל משעה 9.15 או 9.30, כבקיי, אלא החל משעה 8, לפני מהדורת החדשות המאוחרת.

מה נשמע

תוכניות אלה, מתוך משדרי השבוע הבא, ראיות לתשומת-לב מיוחדת:

ציליתרון (יום ד', קול ישראל) — במרכזו של השבועון המוסיקלי, הערוך בידי יורם רונן ואלון שמולק, יעמדו ה' פעם ראיון עם הזמרת ארתה קיט ותסכית של יהודה פרוידס בשם פנתר למכירה. כן הכלול התוכנית עמוד לגיא וחדשות.

שלושה כמירה אחת (יום ד', 9.30: קול ישראל) — שידור התוכנית שי' הוקלטה בבית ציוני אמריקה נדחה, לאחר פירסום נוסחה בהעולם הזה (983). במקומה תשודר לכן תוכנית חלשה יותר, שהקלטה לפני הודשים אחדים ככנס מפקדי הנח'ל ושכשעו הוחלט לא לשדרה. לאחר מכן תצא התוכנית לחופשה של חודש ימים, ר' רק לאחוריה תשיודר ההקלטה של בית ציוני אמריקה. עורך התוכנית, יצחק שמעוני, מי' חשש בקדחתנות ספן חדש, במקומו של סו' פר מעריב שלום רוזנפלד, העומד לצאת בשליחיות עיתונו לארצות-הברית. מלחים כשרים יכולים אפוא לקנות עתה את עו' למם בהצ'רשעה אחת.

מפך הכסף (יום ה', 8.30: גלי צה'ל) — במרכז התוכנית יעמדו הפעם סי' פורו של הסרט מרד הנעורים וקורות חייו (ומותו) של כוכב הסרט, גיימס דין, לפי בקשת מאזינה צעירה מקיבוץ יגור. כמו כן: חדשות מעולם הקולנוע, פרפראות מחיי כו' כבים והמדור שורה 10, כיסא 10, בו משי' מייעים מאזינים את דעתם על סרטים ועל סררי בתי הקולנוע.

המחזה המוסיקלי (יום ו', 9.15: גלי צה'ל) — יושמעו מיטב הסימונים של הקומדיה המוסיקאלית המצליחה גברתי הני' אותה, המבוססת על המחזה פיגמליון של בורג' ברנארד שו, בעוד ששחקן הבימה שרגא פרידמן יספר בין-החיים את הסיפור.

המפך עולה (יום ב', 9.30: קול ישראל) — מחוזהו של ארנסט תיאודור אמי' דאוס הופמאן, צינאבור, ששידורו נדחה ל' שבוע זה, מספר בדרך הסטירה הפוליטית על גמד העולה לגדולה באמצעות תחבולות עורמה. את הגמד ישחק שמואל סגל, ועוד' רו לידו שרגא פרידמן, מרים זוהר ושלמה בר-שביט.

המאזין הזהיר לא יפתח את המקלט כי' שעת שידור התוכניות הבאות, המאיימות ל' הסביע' אותו בנלי'שיעמום:

ירחון אקדמאי (ביום ה', 7.40: קול ישראל) — ת כנית שנועדה לספק תע' סוקה (ששכרה בצידה) לעסקן המפא"י ה' צעיר שלמה אבינרי, הזקוק לאמצעי מחייה על מנת ללמוד באוניברסיטה. הפעם, כדי ל' הצדיק את קיומו, אסף העורך קצת פחות מתריסר מדענים, אנשי האוניברסיטה והטכ' ניון, שיפתרו תוך 20 דקות את בעיית ה' מחקר האטומי.

כמוצאי יום מנוחה (שבת, 8.30: גלי צה'ל) — ההבנות הצבאית הראשית, השולטת מטעמים קואליציוניים על שעות שידור אחדות בשבוע, מזכירה את קיומה בעזרת קריאות מספרים ישנים ונגינת חקלי' טים שחוקים.

כני. ארתה קיט פרוטסטנטית ותית בוכה מול חזמות תפיד הפתיחה בירושלים.

חברים. ארתה מתחבקת עם נער מנגול פיאות בסמסאות מאה שערים בירושלים.

חיוך לקבצנית. ארתה מחיכת לקבצנית שבקרן החובב בשוקמחנה יהודה בירושלים.

24 שעות עס ארתה קיט הפנתר השחור מחוץ לסוגר

(ראה שער)

”אי ריץ לרופא, האשה המגרה ביותר בעולם כלל לא מגרה אותי! התלונן אחד ממקבלי פניה של הברנית הכושית ארתה קיט, שעה שהגיעה השבוע בשעת לילה מאוחרת לשדה התעופה בלוד.

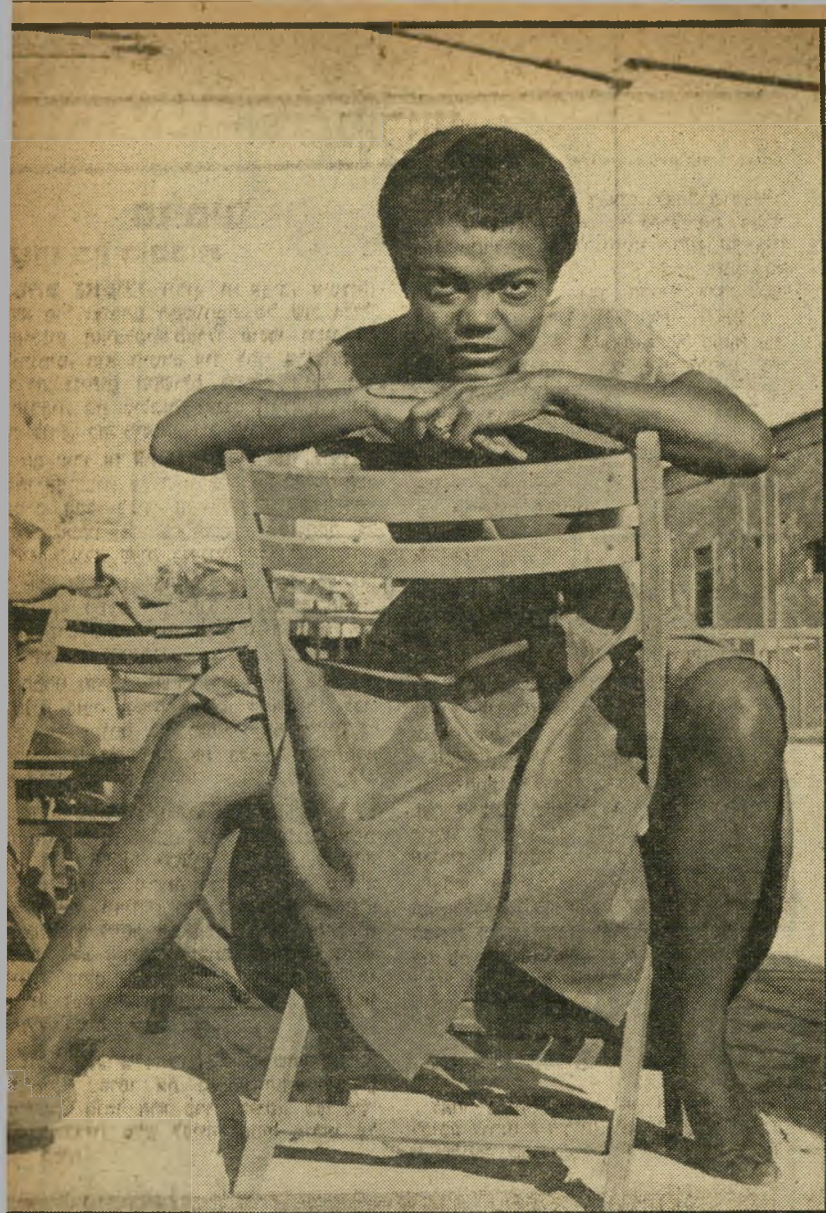
לבושה בשמלה צהובה, חבושה כובע עשוי כפתורי צדף שחורים, כשעל ידה מטען כבד של צמידי זהב ויהלום ענק, קיבלה ארתה את מקבלי פניה בשפע חיוכים. אולם היא גרמה כמעט אכזבה לרבים. האשה המגרה ביותר בעולם, האש שבקרה כפי שמכנים אותה, נראתה יותר כקרח מאשר כאש.

אין הרבה מן המיניות הנשית בהופעתה החיצונית. היא נמכת קומה, פניה חדים, אפה רחב מאוד ומצחה רחב, כמעט קרה. היא אינה משתמשת בשום איפור או צבע. אולם כשהיא זוקפת את אישונה השחורים כמעט עד מצחה ומתחילה לדבר, לא חשוב מה, כמעט קשה לעמוד במחיצתה. ארתה עצמה אינה יכולה לעזור הרבה בפתרון סוד זה. אומרת היא: „אינני יכולה לקחת את המין ברצינות, אינני נשואה עדיין. מעולם לא חשבתי את עצמי למינית ואינני מנסה להיות, מה כל העסק הזה בכלל?”

כששואלים אותה על דעותיהם והגדרותיהם של אישים כארוסון וולס, היא עונה כמעט בכעס: „שטויות, הם רק ילדים!”
זהו המיוחד שבאשה ארתה קיט. היא איננה גסה או המונית. היא עדינה, לפעמים מתפנקת. לפעמים מתחצפת. קשה לתהות על קנקנה. אישיותה, כמו קורות חייה, היא פקעת תסככות וניגודים משונים. לרגע היא יכולה להיות עייפה ודוחה. לא איכפת לה מכל העולם, היא עלולה או לגרש את כל מי שבא לבקרה, כולל עתונאים. וברגע שני היא הופכת להיות „אינני יכולה לבקר את מצבי הרוח שלי” היא מתודה, „אני מביאה אנשים לידי אי נוחיות ולרוב הם אינם מבינים אותי.”

★ ★ ★

דוגמה בולטת לכך, יכולה לשמש הרפתקת האהבים שלה. בדרך כלל אין היא נראית בחברת גברים. אולם לאחרונה בילתה בפאריס בחברתו של בן מיליונרים אמריקאי צעיר. היא חשבה לבוא עמו ארצה, וכבר הוזמנו מקומות במלון ובמטוס עבור שניים. לפתע הגיעה טלגרמה: „אני באה לבד!”
גם עם הפסנתרן והמנצח שלה, איש הג'ז סנדי גולד שבא לפניה לארץ, הספיקה כבר

כמו בבית. על מרפסת בית-לפני בחוף הים בתל-אביב מרגישה ארתה קיט את עצמה כמו בבית, וישבת כפי שנוהגת לה, לאחר שהסירה את נעליה ותכשיטיה.

להסתכסך והוא אפילו לא בא לקבל את פניה. אולם ארתה אינה שטיה. היא נערה פיקחית ויש עמה תשובות מן המין על כל שאלה. היא פרוטסטנטית דתית ומתענינת מאד בפוליטיקה ובמיוחד בבציות הכושים. גם בסיורה היא מרבה לעקוב אחר המאבק לנשיאות. היא נהנית מחיים נוחים, חושבת ברצינות רבה על עצמה ועל הקריירה שלה. היא אוספת עתיקות, לומדת פילוסופיה, קוראת את אפלטון, איבסן ומקאבלי להנאתה ואוהבת להאזין לג'ז אפרו-קובני לבדה, בשעות לילה מאוחרות. לעיתים מתקבלת ההרגשה שארתה היא אשה בודדה, למרות כל הצלחתה ופירוטומה.

את היום הראשון לשהותה בארץ הקדישה לסיר קצר בתל-אביב. היא נהנתה במיוחד לשמוע את צלילי השפה העברית: „זה לגמרי לא כמו תורכית”, התפלאה. בשדה התעופה השמיעו לה העתונאים בליל בואה לארץ את השיר הבאנו שלוש עניכם.

היא קלטה אותו במהירות מפתיעה ומוזמזמת אותו מדי פעם בפעם. למחרת בואה, מיהרה לעלות בשערת הבוקר המוקדמות לירושלים, עצרה מדי פעם אר המכונית כדי להתבונן בנופים שמשכו את עיניה. בעיר עצמה סיירה רגלי, החל בשכונות הישנות ובסמטאות הצרות וכלה ברחובות העיר החדשה ובגיני המוסדות והכנסת. כאשר הראו לה את העיר העתיקה, לא יכלה ארתה לעצור בעד דמעותיה. אמרה היא לאחר הסיוור: „אני מרגישה שמשוה מתקתק אצלי בלב. זה קרה לי רק פעם אחת בחיים כשהייתי צעירה ובקרתי בפעם הראשונה ברומא. זה כמו בתניכ בדיוק.”

קשה היה להאמין שאשה רגשנית זו תופיע בעוד יומיים כפנתר המין בפני אלפי צופים נלהבים ותסעירים ממש.

ענבי הזקב. על ספה במלון דן מוצצת ארתה ענבים ישראליים. היא נתונה לשינויים תמידיים של מצבי רוח מנוגדים המתחלפים בקצב מהיר. ללא כל סיבה נראית לעין.

עתיקות למזכרת. בשוק הגרוטאות במחנה יהודה בירושלים, מתעכבת ארתה קיט לבחון ערימת גרוטאות ועתיקות של יהודי בוכרי זקן. היא חובבת עתיקות מכל הסוגים.

אמנות

זמרה

התקליטים בגרונ

גם כן מקצוע, זמרה" אמרו בכזו בני משפחת סבירי, כאשר צדוק, חייל קרבי בחיל הרגלים, חזר הביתה לחופשה קצרה ובישר להם כי התקבל ללהקת פיקוד הצפון וכי הוא החליט להיפטר לזמר מקצועי. זה היה לפני שנתיים. אז רצו בני המשפחה לזרוק לרחוב כששמעו על תכניתו.

היום הם מתבוננים עליו בהערצה ומתגאים בו, כי צדוק סביר (21) מתולתל שיער ובישן, הפך בן לילה מדמות בלתי ידועה לאחר הזמרים הפופולריים בין אמני הבמה הזעירה בארץ.

פרסומו הגדול החל לפני כחודש ימים, בעת שהשתתף בקול ישראל בתכנית שלושה בסירה אחת. הוא עמד בפעם הראשונה לפני

זמר צדוק בפעולה
דני קיי הפתיע

מאזינים. המאזינים בחרו בשם של זמר או זמרת, צדוק השמיע את הקול המבוקש. קהל מאזינים שבתרו בשם של זמר או זמרת, צדוק השמיע את הקול המבוקש, לא על גבי תקליטים אלא מתוך גרונו.

הוא הכין למפרע כתיבת חיקוי קולות של המפורסמים בזמרי הארץ והעולם, כך שכל בקשה דלתה את אחד מהשירים ש"הכין. הוא שר שירים בסגנונותיהם של יפה ירקוני, ישראל יצחקי, טובה פירון, עבדול חאהב וטנסי ארני, כשהוא מחקה את הניב האנטיים הדקים ביותר האופייניים לכל זמר ומשתמש בסולם קולות בלתי רגיל, מאזינים ששמעו את קולו של צדוק סביר מבלי לראותו, לא יכלו כמעט להבדיל בין המקור לחיקוי.

נשואים מפורסמים. כאשר ביקש מישהו מהקהל שצדוק יחקה את דני קיי, לא היה צדוק מוכן לכך. אולם לא היה זה מבצע בלתי אפשרי בשבילו. בסופו של דבר, היה חיקויו של דני קיי אולי המוצלח שבין שורת החיקויים, כי לגבי הנער, שבבית הספר העממי לדונמא בתל-אביב היה מחקה את כל המורים ובבית-הספר התיכון שלה היה מוכן להציג בהצגת הסיום את דמותו של כל אחד מארבעים התלמידים שבכתתו, לגבי החייל שהיה מרתח את מסקדיו בחיקוי סקודותיהם. אין כמעט טיפוס או קול שאינו ניתן לחיקוי.

זה לא ענין של לימוד, זה משהו ברם. אני תופס מיד את האופייני לכל קול ואדם ואין שום בעיה לחקות את זה" אמר צדוק. מספיק שיאזין פעם ופעמים לקולו של זמר מסוים כדי שיוכל לחקותו.

הגיעו הדברים לידי כך שכמה זמרים, כמו אברהם וילקופירסקי ומישה אמלבוים באים אליו בטענות מדוע אינו מחקה גם אותם בתכניתו.

אולם צדוק, שהחליט כי נשואים ירצו לקריירה שלו וכי עליו להגיע להופעה בי סרטים מוסיקליים, אינו חקין בלבד. הוא בעל קול בריטון נעים משלו, לומר לפתח את קולו ומתכוונן ליצור לו סגנון שירה משלו, כדי שיגיע יום ובו יתחילו לחקות גם אותו.

הנידון

(המשך מעמוד 3)

בלתיאפשרי. איראפשר להכריח. אפשר רק לשכנע. וזה המבקש לי שכנע, חייב לבוא בידיים נקיות.

★ ★ ★

אין פירוש הדבר רק טיהור אורוות השחיתות, דבר שהוא חיוני לפני כל צעד אחר. השחיתות אינה רק ענין של מעי לות, בילוי בקאבארטים פאריסיים על חש" בון האומה והקמת דירות-שרד מפוארות. מרכז השחיתות הוא עצם קיומו של מנגנון מפלצתי מנופה המשמין על חשבון אומה עניה ומרודה, שאין לה כסף לקנות די תר" תחים להגנת חייליה.

מי שרוצה לפרוץ את מעגל-הקסמים ה" פסיכולוגי ולהחזיר אחורה את גלגל האינ" פלאציה הכלכלית, בנקודה זו עליו להתחיל.

יש צורך בהעברת אלפי פקידים ממשלה למקצועות יצרניים, בעזרת רת מיבצע-שיקים אדיר שיהפוך את מחמיה-הכסאות בקריה לי- משרטטים, לכימאים, למפקחי ייצור, כשם שמשוחרר-יצה"ל הפי כו לעורכדיין, למקמוריסטים ולי מהנדסים.

יש צורך בסגירת מאות משרדים בלתי- חיוניים, כולל כל הבטאונים הממשלתיים ה" יקרים שאיש אינו קורא אותם מלבד הפקידים והמפקדים שאותם נועדו לפאר ולרומם.

יש צורך לחסל את כל המנגנונים הנפי- דים של הסוכנות היהודית והקרנות הציוני- יות, ולצמצם את מנגנון הסתדרות העובדים עד כדי מחציתו.

★ ★ ★

פירוש הדבר: מהפכה נפשית, כל- כלית וציבורית. כי היא מצריכה שינוי יסודי במשטר המפלגתי הקיים בארץ, מש" טר המאפשר לאוסף של מפלגות יריבות לשרוד בשותפות עילאית את כספי האומה בארץ ובחוץ-לארץ, אם במישרין ואם באמצעות הממשלה והסוכנות. ממשלת ישראל אינה אלא פדרציה של מפלגות, וחיסול גר" פוח המנגנון פירושו חיסול המעמד החברתי של עסקני המפלגות המוסחיים.

מבחינה כלכלית, זוהי מהפכה עצומה. היא תאפשר הורדה עצומה של מסים, שלא תפגע במאומה בצי"ל. ההורדה תגרור אח" ריה ירידה של מדד יוקרה-מחיה, ולא בני קודה אחת או שתיים. עם המדד תרד תר" ספת-היוקר, שתוריד שוב את המחירים. ה" תהליך הגדול של החזרת גלגל האינפלציה אחורה יתחיל.

מבחינה ציבורית, תהיה המהפי- כה גדולה עוד יותר. הממשלה המ" חודשת, אחרי שהראתה דוגמה אי- שית והלכה בראש מיצעד הקורי- בנות, תוכל לרכוש שוב את אימון הציבור, תהיה ממוגלת לדרוש קרי- בנות גם מאחרים.

המנהיגים שפיטרו את פקידיהם, שלא יטר- סו עוד מסביב לעולם ולא ילחרו עוד במ" כנויות-ספאר בכבישי הארץ, יוכלו לשכנע פועלים ומעבידים כאחד. רוח חדשה תחדור לארץ, רוח של מיבצע, של מאמץ, של הר- גשת" יעד.

★ ★ ★

ישנו הבדל מהותי בין הרוח הצבאית הגרמנית לבין הרוח הצבאית העברית. זהו ההבדל בין אוסי העמים.

הרוח הגרמנית השתקפה באותו קטע של הסרט הצ'אפליני. המפקד מפקד, הטוראי ה" לך לפרק את הפגז.

הרוח העברית, כפי שבאה לידי גילוי עליון במלחמת תש"ח, הי" תה הפוכה בדיוק. המסיכה הלך לפני הטוראי, והמסימם הלך לפני המסיכה. הדוגמה האישית השקטה של המפקד דיברה בקול רם יותר מתריסר פקודות מהדהדות. כאז כן עתה, המפקד הטוב בצה"ל הוא המפקד המשתף את עצמו בי- סכנה וכסבל, אליהם הוא שולח את פקודיו.

זוהי הדרך לחיסול הצ'אפליניזם, טובה יותר מכמה מאות תיאוריות כלכליות מסר- בכות.

5 3/4% הכנסה על חסכונותיך

בנק לאומי
לישראל בע"מ

המכון העממי למוסיקה ישראלית

מתקבלים תלמידים מתחילים ומתקדמים ללימוד בכלי נגינה עממיים חלילית פסנתר מפותחית פה אקורדיון קונצרטניה

סטודיו לפיתוח הקול

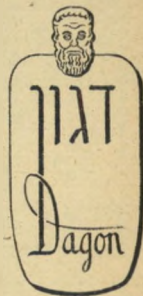
הלימודים בהנהלת מורים מוסמכים — זה עתה נתקבלה במקוון מערכת כלי נגינה חדישים ביותר — פרטים והרשמה: צילום "ארדה" פינסקר 2; רח' הגדוד העברי 31. בין השעות 4-7 אה"צ. עד יום 31 לאוגוסט בלבד.

מלון דגון אשקלון

טלפון 8-48

מודיע שכל המקומות הוזמנו לראש השנה ולחג הסוכות

אך ישמח לקבל את הזמנותיכם ל ת ק ו פ ת 9.9.56 — 19.9.56

לקראת ראש השנה — — — — — הכינונו לך הפתעה

זה עתה קיבלנו דוגמות חדישות, מאיטליה ומשאר הארצות, של אימומים ועקבים מתוצרת איטלקית. חלום כל גברת מאז ומתמיד

תל-אביב, רחוב דיזנגוף 222

מתנה יפה לכל הודממת

כלי כסף
ופצופה
כסף

פרינצנטל
נוסד בורשה בשנת 1905
PRINCENTEIL
Established in Warsaw 1905

silver and
silver-plated ware

כאשר עוקבים אחרי מדור רותי, כותבת חבצלת מחיפה, אפשר לראות עד כמה אוהב הנוער הישראלי את ה"פילום בחיק הטבע". בטוחה אני שרק אחוז קטן, בעל אמצעים, יכול להנשים אהבה זו הלכה למעשה. המכשול היחיד הוא חוסר אפשרות לארגן רכב... פרוד שבאם יתאסף קומץ אנשים מספיק, אפשר יהיה לשכור רכב והדבר ישתלם גם ישתלם.

רעיון לגמרי לא רע. מדוע לא נתעורר שיהו בנידון? וכשתצא, אל תשכחו להזמין אותי.

★ ★ ★

חילום שלושה

שלושת החיילים הללו (984/1012) יש פטרוניסיום מקומי חזק ביותר. שמעו זה אותם: "אנו שלושה חיילים... הנמ"צים רחוק רחוק בקצה המדינה הקטנה שלנו. אנו מעוניינים להתכתב ובשלב מאוחר, אף להכיר, שלוש נערות צעירות שלא העלינה בגילן על 18 אביבים. רצוי שבהן הממוצע יהיה 168 ס"מ. שיער בהיר רצוי, אך לא מחויב. מה שחשוב מאוד בשבילנו זה שתהיינה תל-אביביות או מסביבתה.

אשר לנו: הננו בני 19-20, מכ"ים קרביים בחטיבה המפוארת שהגנה על דרום הארץ במלחמת השחרור וממשיכה בעבודתה גם עכשיו (זה לא מזכיר לכן משהו?)... בוגרי בית-ספר תיכון ובעלי השקפה חופשית על החיים וכל אקשור בהם... בין השאר אנו אוהבים לטייל בארץ במכוניתנו שאינה נמנית על הקטנות, אלא מסוגלת להכיל בקטט שלושה זוגות עם אביזרים... אנו עורכים מסיבות יפות ומצב רוחנו הכללי רם.

אל זאת הם עושים. כמובן, כבואם לחופשה.

★ ★ ★

שלא יחשוב את עצמו

(984/1013) היא תלמידה בבית הספר לאחיות, ואומרת שהיא משתעממת מעט רק בשעות הפנאי שלה. מכתב מקיבוץ ניק או מושבניק יהנה אותה מאד. היא מוסיפה בסוגריים: "יכול להיות במקרה יוצא מן הכלל, גם עירוני, אך בלי נט"ות סלוגניות." צורתו החיצונית של ה"כותב, אומרת היא איננה חשובה. כל מה שהיא רוצה הוא שלא יאהב יותר מדי מוסיקה ו"לא יחשוב את עצמו למלומה".

★ ★ ★

השאלתי לי ספר

"כשאני נוגע בפצע שבלבתי, אומר לי (984/1014). "איני יכול לעצור את התרוצצות עטי על פני הגייר. אני צעיר כבן 18, לומד בכיתה השמינית של בית-ספר תיכון. אני מתעניין בהרבה שטחים, כנייהם ספרות, פילוסופיה, סוציולוגיה וגיאולוגיה. ודאי תתמהי אם אספר לך שמעולם לא היתה לי חברה, למרות ש"אני יפה מראה, כשרוני ונעים הליכות. כל מגעי עם בנות מסתכם בשיחות קטורות ספורות ובשאלת ספר או מה-ברת..."

מצבי זה נעוץ בעובדה שאני ביישן ובא תדיר במבוכה כשאני מדבר עם נער. זה לי כשלוש שנים שאני חש בדידות איומה. בשנה האחרונה מצאתי נתי מתי במילוסופיה. עתה הגעתי לכלל מסקנה שאם לא יעזור לי זולת חב"רה מסורה, שלפניה אוכל לשפוך את הגיגי לבי. אני נתון כיום בבדידות המ"לחה רגשי פסימיות ואדישות לגבי החיים והעולם. חושבני שרק נערה חביבה ומבינה עשויה למסוך סיפה מתוך קה לחיי ולשרש מתוכי את הפסימיות הרקובה לה נתפסתי..."

אתן צריכות להיות עשויות מאבן כדי לא לענות למכתבו של (984/1014).

זה הכל

(984/1015) איננה אוהבת להרבות ב"מלים על חיצוניותה. "אני נערה בבוהה, חומת עיניים ושיער וזה הכל", אומרת היא. לעומת זאת יודעת בת 17, תלמידי דת שמינית וחברת תנועת נוער זו, לדרוש שחברה לעט יהיה נאה, או לכל הפחות בעל חיצוניות רגילה והאם לא לימדו אותך בגימנסיה שלך משהו על קנקן שאסור להסתכל עליו אלא על מה שבתוכו? היא מתעניינת בעיקר בתיאטרון, בספרות טובה, ואוהבת לערוך טיולים ומסעות.

★ ★ ★

יש לו איזה משהו

בלי כל גינוני טכס, אומר (984/1016) בקיצור טלגרפי שהוא בן 24, רגיל, פשוט, "נעור משהו עבור משהו", וקודה.

★ ★ ★

חיילת לשבח

אמנם אין ההשכלה בעיני (984/1017) אמת מידה לאופיו של אדם ואף על פי כן רוצה היתה להתכתב דווקא עם בחור בעל השכלה אקדמאית. עליו להיות ב"גיל 28-23 ועדין נפש.

הכותבת היא חיילת המגיעה העירה, כלומר תל-אביבה, רק לשבתות. היא לא רוצה לספר על עצמה, משום שאין היא אוניקסיבית, מובן שאין זה חשוב שיש לה השכלה תיכונית, לכן אין היא מזכירה זאת.

★ ★ ★

רומן בלשי

תיארתן לכן, לפי הבלשים שאתן קורות, ואני יודעת שאתן קוראות כאלה, שבחור העובד בבולשת מסוגל להיות ביישן? (984/1018) הוא כזה. הוא אומר שהוא בן 22, אינו רוצה לפרט מה הוא אוהב ומה לא ולמה, מבטיח רק לחל"אביבית שתכתוב אליו שחמצא בו רע נאמן.

ראש בלי קש

(984/1019) אין כל רצון להתחשב בו ובחום. והיא אומרת לי בגילוי לב צברי שאין לה כל חשק לשבת ולשכור את ראשה לקטט במקצת את מכתבה אלי. היא משאירה את העבודה הזו לי. אינני יודעת אם עלתה בדעתה האפשרות שגם לי לא יהיה חשק לכך. מילא אע"שה כמיטב יכולתי.

היא נראית לי נערה בריאה, רגילה וחסרת תסביכים. בעוד שנה תהיה תעו"דת גונת בכיסה. מקצועה החדש לא יסריע בעדה לטייל, לקרוא ספרים, לרקוד ולשמוע מוסיקה. היא תהיה אפילו פנויה, אחרי יום של ריקוד עונגה עונה עם הפעוטות, לקרוא את מכתביו של צעיר בן 21-24, "שראשו שעל כתפיו מלא במשהו אחר לגמרי מקש". כן, היא לא סובלת בחורים מצוברחים. היא חשבה שיעזור אם תוסיף, שיש הרבה שטוענים שאני נחמדה."

★ ★ ★

אפילו מת צחק

(984/1020) אומר שיש לו כזה מין חוש הומור, שאפילו מת מסיגל לצחוק מבדיחותיו. אולי זו הסיבה מדוע לא צחקתי, אני חיה מאד. לא חשוב, נעבוד אליו, ובכו, זה לא כבר סיים את בית-הספר התיכון, השתחרר מן הסיוט ה"קרוי בחינות הבגרות ואחרי החופש יתגייס. זאת אומרת שהוא בן 18. הוא חובב מוסיקה, אמנות ותיאטרון והיא אפילו חובב פעיל בתיאטרון.

★ ★ ★

לב למשמר הגבול

מכתב קצר ופשוט, אך אומר הרבה על הוד שכתבה אותו (984/1021): "אני בן 22, יליד הארץ, השכלה תיכונית, עבר צבאי של שנתיים וחצי בצנחנים, קצת במשמר הגבול אחת לשבוע בתל-אביב. כך ש"הייתי מבקש אחת בעלת לב טוב ומסור לכחוב כמה מלים. הנישא לרשותה."

... כן, נסיותי, אתה...
 אסקוט טעיוחה יותנד
 — טאהה יותנד!

למעלה מ'ז מכל 3 סיגרות פילמר שמעשנים בארץ היא אסקום תוצרת אסקום לסיגרות בעים

